

รายงานการวิจัย

ความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กันยายน 2555

คำนำ

การบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จำเป็นที่ ส่วราชการจะต้องได้รับความร่วมมือ ร่วมใจ ส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมถึงประชาชน ซึ่งการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ นั้น ส่วนราชการจะต้องได้รับความเชื่อถือ ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความเชื่อมั่นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติงานของส่วนราชการนั้นโดยตรง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นความพยายามที่จะศึกษาระดับความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งได้แก่ สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . ทั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษาวิจัย รวมถึงความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการของสำนักงาน ปปง . ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

ผู้วิจัยหวังว่างานศึกษาวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงาน ปปง . หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องพอสมควร อนึ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล โดย ดร .บุษยา วงษ์ชวลิตกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นปรึกษาโครงการศึกษาวิจัย และ พ .ต.อ.ดร.สีหนาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการ ปปง . ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ จนกระทั่งงานศึกษาวิจัยสำเร็จด้วยดี

ร.ต.อ.ไพรัตน์ เทศพานิช
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
กันยายน 2555

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นการศึกษาจากสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อศึกษาความเชื่อมั่นที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. และศึกษาความรู้ ความเข้าใจของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ บทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. รวมถึงศึกษา รวมถึงรวบรวม วิเคราะห์ค วามคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งได้แก่ สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ ของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน โดยระดับความรู้ ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตาม ระดับ ความรู้ ความเข้าใจในประเด็นเกี่ยวกับ สำนักงาน ปปง. เป็นองค์กรอิสระ และสำนักงาน ปปง. มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา ยังอยู่ในระดับน้อย- ปานกลาง ดังนั้น สำนักงาน ปปง. จึงควร ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ กฎหมายรวมถึงระเบียบที่ เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนรับทราบ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมที่มีต่อสำนักงานปปง.

ในส่วนของประเด็นระดับความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมจะมีความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 74.52 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับความเชื่อมั่นมาก แต่อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ที่ค่อนข้างแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้น สำนักงาน ปปง. จึงควรกำหนดแนวทาง วิธีการปฏิบัติงานเพื่อ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือ ร่วมใจในการ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งจะทำให้การทำงาน ของสำนักงาน ปปง. มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

สำหรับในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ผู้ศึกษาวิจัยเห็นว่าควรขยายขอบเขตการศึกษาไปถึงหน่วยงานภาครัฐ ส่วนราชการทุกส่วน ภาคเอกชน รวมถึงประชาชน ทั้งนี้ จะทำให้การศึกษาวิจัยครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น อันจะทำให้สำนักงาน ปปง. ได้รับทราบถึงระดับความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วนมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งความเห็นและข้อเสนอเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของสำนักงาน ปปง. ต่อไป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย ..	3
ขอบเขตของงานศึกษาวิจัย	3
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
สมมติฐานการวิจัย	8
กรอบแนวคิดในการศึกษา	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น	10
แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล	11
ที่มาและหลักการของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	20
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	27
นโยบายในการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
3 วิธีดำเนินงานวิจัย	39
วิธีการศึกษา	39
ประชากร	40
กลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
เกณฑ์การแปลผล	49

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
เครื่องหมาย อักษรย่อที่ใช้	50
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์	52
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่	54
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามภารกิจหลัก	57
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมา- ภิบาลของสำนักงาน ปปง.	58
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมั่นที่มีต่อการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.	61
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	63
5. บทสรุป	65
ผลการศึกษาวิจัย	65
อภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	73

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	47
2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	52
3 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท	54
4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท	56
5 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในภารกิจหลักตามกฎหมาย	57
6 แสดงผลวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นตามหลักธรรมาภิบาล	58
7 แสดงผลวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในหลักความรับผิดชอบ	60
8 แสดงผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	60
9 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง.	61
10 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นในภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง.	62
11 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง.	62
12 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.	63
13 แสดงประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐนั้น จำเป็นต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ส่วนราชการนั้น ๆ ต้องยึดหลัก การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า โดยการอำนวยความสะดวกและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในภารกิจทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เช่น มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น กระจายหรือมอบอำนาจ รวมถึง การให้บริการเสร็จสิ้น ณ จุดบริการเดียว นอกจากนี้จำเป็นต้องปรับปรุงภารกิจ ทบทวนกฎหมาย ระเบียบให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม วัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ เกิดเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเรียกโดยย่อว่า สำนักงาน ปปง . เป็นส่วน ราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่ โดยอิสระและเป็นกลาง ได้ใช้ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ สร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ .ศ.2542 ดังจะเห็นได้จากระเบียบสำนักงานป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการบริหารราชการที่ดีของสำนักงานป ึ่งกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2545 ที่ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการของข้าราชการและสำนักงาน ปปง . ไว้ นอกจากนี้ยัง ได้ดำเนินการตามแนวทางการกำกับดูแลองค์กรที่ดี ตามแนวทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 4 โดยได้วางระบบการพัฒนาคุณภาพงาน ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของ ข้าราชการ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบการทำงานเพื่อรองรับนโยบายดังกล่าวใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน รัฐ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย และด้านองค์กรและผู้ปฏิบัติงาน ดังจะ เห็นได้จากนโยบายการบริหารราชการของเลขาธิการ ปปง . ที่ได้ประกาศใช้เมื่อเดือนเมษายน 2555 ซึ่ง สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการ ดำเนินงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้สำนักงาน ปปง ใช้มาตรการต่าง ๆ ทั้งทางแพ่ง และทางอาญาตัดวงจรการป ระกอบอาชญากรรมที่เกิดจากการกระทำความผิดทางอาญาบางประเภทอัน เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน เพื่อไม่ให้ผู้กระทำความผิดนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ ประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก อันเป็นการลดการประกอบอาชญากรรมได้โดยตรง

อย่างไรก็ตามมาตรการต่าง ๆ ที่จะลดวงจรการประกอบอาชญากรรมไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ หากขาดการสนับสนุน ขาดความร่วมมือ ร่วมใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ (Public Sector) ภาคเอกชน (Private Sector) สถาบันการเงิน (Financial Institutions) รวมถึงภาคประชาชนหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ (Civil Society) การที่สำนักงาน ป.ป.ง. จะได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความร่วมมือดังกล่าวจำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สุจริต มีกฎเกณฑ์ กติกาที่จะทำให้เกิดความโปร่งใส ซื่อสัตย์ รวมถึงมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพ ตรวจสอบได้ จนเป็นที่เชื่อมั่นและยอมรับของสังคม ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมา สำนักงาน ป.ป.ง. ได้ให้บริการแก่ประชาชน สถาบันการเงิน ส่วนราชการและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ทั้งในด้านให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ให้คำปรึกษา รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ รับแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือ บาะแส รับและส่งข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่สำนักงาน ป.ป.ง. ยังไม่ได้เก็บข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) ในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม จึงทำให้สำนักงาน ป.ป.ง. ยังไม่ทราบถึงความรู้ ความเข้าใจในด้านอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. และระดับความเชื่อมั่นของและสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ป.ป.ง. ซึ่งระดับความเชื่อมั่นหรือความเชื่อถือดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. กล่าวคือ หากระดับความเชื่อมั่นในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ป.ป.ง. อยู่ในระดับสูงสำนักงาน ป.ป.ง. ย่อมได้รับความไว้วางใจจากสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลต่อการให้ความร่วมมือ การประสานงาน การร่วมปฏิบัติงาน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในขณะที่เดียวกันหากความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำย่อมส่งผลกระทบต่อในทางตรงกันข้าม ประกอบกับตัวชี้วัดที่ 4.7 ระดับความสำเร็จของการสำรวจระดับความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ป.ป.ง. ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 ได้กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ง. สำรวจระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมเผยแพร่ผลการสำรวจผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่เหมาะสมต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงความรู้ ความเข้าใจและระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม จึงมีความจำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัยความเชื่อมั่นของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ป.ป.ง. ทั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษาวิจัย รวมถึงความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ง. ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมาย ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง.
2. เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ของสำนักงาน ปปง.
3. เพื่อรับทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของสำนักงาน ปปง.

ขอบเขตของงานศึกษาวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร
 - 1.1 ศึกษาสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (มาตรา 3) ได้แก่
 - 1.1.1 ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ
 - 1.1.2 บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 - 1.1.3 บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
 - 1.1.4 บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
 - 1.1.5 สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วย สหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ใ้กู้ ให้สินเชื่อบริจ่านองหรือรับจำนำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่างๆ โดยวิธีใด ๆ

1.1.6 นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ได้แก่

- (1) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
- (2) นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
- (3) บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน
- (4) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์
- (5) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยซื้อขายล่วงหน้า (กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2554))
- (6) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2554))

1.2 ศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

1.2.1 หน่วยงานภาครัฐ (กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร , 2554, หน้า 46-49) ประกอบด้วย

- (1) ศาลยุติธรรม ได้แก่ ศาลอาญา ศาลแพ่ง
- (2) กระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมราชทัณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
- (3) สำนักงานอัยการสูงสุด
- (4) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (5) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (6) กระทรวงการคลัง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง กรมธนารักษ์ กรมศุลกากร กรมสรรพากร
- (7) กระทรวงการต่างประเทศ

- (8) กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ สำนักงานทะเบียนราษฎร
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรมที่ดิน
- (9) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (10) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (11) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (12) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (13) กรมการขนส่งทางบก
- (14) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- (15) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
- (16) กระทรวงกลาโหม
- (17) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (18) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
- หลักทรัพย์
- (19) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (20) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
- ธุรกิจประกันภัย
- (21) กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
- 1.2.2 กลุ่มอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ได้แก่
- (1) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำ- แนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่า ด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา 13
- (2) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ
- (3) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซีอีรยนต์
- (4) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย
- อสังหาริมทรัพย์
- (5) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุม การขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(6) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับ สำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ สินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(7) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้ สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(8) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันกา รเงิน ตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจ สถาบันการเงิน

(9) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มอาชีพดังกล่าวมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณี เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาและเก็บข้อมูลจากสถาบันการเงิน ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกลุ่มผู้ประกอบอาชีพที่ มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ที่ตั้งอยู่ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1 ศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงานปง.

3.2 ศึกษาความเชื่อมั่นที่มีต่อสำนักงาน ปง. ในด้านการป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน ในกรอบดังนี้

3.2.1 อำนาจหน้าที่ในภารกิจหลัก ตามมาตรา 40 แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน

3.2.2 ตามกรอบการบริหารจัดการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล ประกอบ ด้วย หลักนิติธรรม (Rule of law) หลักคุณธรรม (Ethics) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักความ มีส่วนร่วม (Participation) หลักความรับผิดชอบ (Accountability) และหลักความคุ้มค่า (Value for Money) กรอบแนวคิดหรือหลัก กการดังกล่าวเป็นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหาร กิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542

4. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาศึกษาตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2555 โดยมีแผนการดำเนินงานตลอดโครงการศึกษาวิจัย ดังนี้

แผนการดำเนินงาน	พ.ศ. 2555				
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1.วางแผนการศึกษาวิจัย					
2.ทบทวนวรรณกรรมและเอกสาร					
3.ออกแบบและแจกแบบสอบถาม					
4.เก็บรวบรวมข้อมูล					
5.วิเคราะห์ข้อมูล					
6.จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์					

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษา ระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ ส่วนราชการที่ได้จากการวิเคราะห์ ลักษณะองค์กรและภารกิจหรือหน้าที่ตามกฎหมาย และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ทั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถาม จัดส่งให้สถาบันการเงินและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมในสัดส่วนตามหลักการสุ่มตัวอย่าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รับทราบความรู้ ความเข้าใจด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. รับทราบระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.
3. รับทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ อันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน ปรับปรุงหรือพัฒนาการทำงานของสำนักงาน ปปง. ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเชื่อมั่น หมายถึง ความเชื่อถือ ความไว้วางใจของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.
2. สถาบันการเงิน หมายถึง สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจากการวิเคราะห์ภารกิจของสำนักงาน ปปง. และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง.
4. หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง ส่วนราชการที่เกิดจากการวิเคราะห์ภารกิจของสำนักงาน ปปง.
5. ผู้มีส่วนได้เสีย หมายถึง สถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สมมติฐานของการวิจัย

1. สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. แตกต่างกัน
2. สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. แตกต่างกัน
3. สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัย ได้กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 3

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม มีดังนี้
 - 1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม
 - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง.
2. สมมติฐานข้อที่ 2 ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม มีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

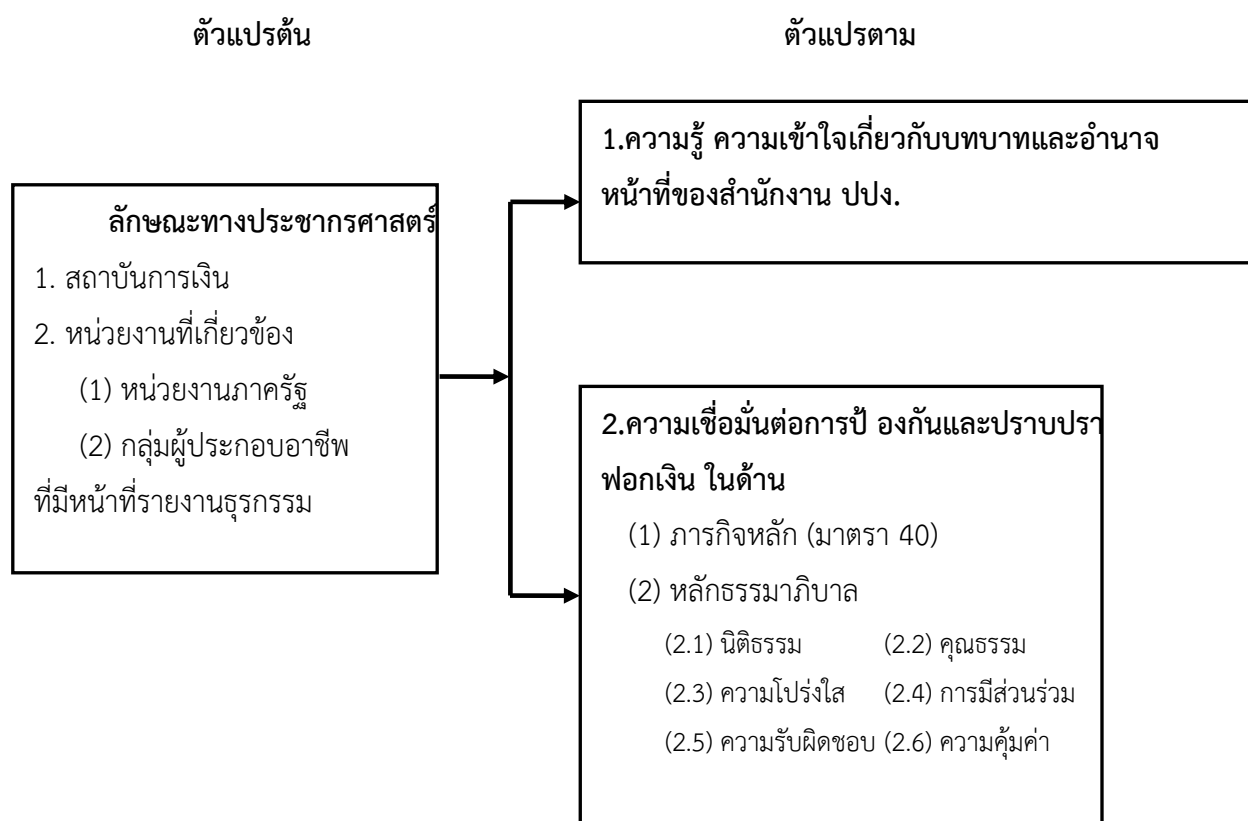
2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความ เชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมายของ
สำนักงาน ปปง.

3. สมมติฐานข้อที่ 3 ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม มีดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มี
หน้าที่รายงานธุรกรรม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของ
สำนักงาน ปปง.

จากสมมติฐานข้อที่ 1 ข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปร
ตามข้างต้น สามารถจัดทำเป็นกรอบแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ได้ดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ของสำนักงาน ปปง . มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . นอกจากนี้ยัง ศึกษา ระดับ ความ เชื่อมั่นของสถาบันการเงิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . ผู้ศึกษาวิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวนหลายเรื่อง พบว่ามีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่แนวทางการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
3. ที่มาและหลักการของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
4. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
5. นโยบายในการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับรายละเอียดของแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

ความเชื่อมั่น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Trust หมายถึง ความเชื่อถือ ความเชื่อใจ ความไว้วางใจ ความมั่นใจ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม , 2541, หน้า 971) ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของความเชื่อมั่นไว้หลายราย ดังนี้

ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์ (2545, หน้า 127-128) ให้ความหมายความเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในตัว โดยจะทำหน้าที่ในการกำกับความคิดและความรู้สึกในปัญหาต่าง ๆ และจะแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่ปรากฏต่อบุคคลภายนอกซึ่งก็คือบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ความเชื่อมั่นไม่ได้จำกัดอยู่แต่ในตัวเอง แต่รวมถึงความเชื่อมั่นในผู้อื่นด้วย

ปัญญาภรณ์ ศรีกุลชา (2553, หน้า 30) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่น ดังนี้

Whitney (1996) ความเชื่อมั่น คือ ความมั่นใจในความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ และความยุติธรรมในบุคคลหรือสิ่งใด ๆ

Rotter (1967) ความเชื่อมั่นหรือความเชื่อถือ เป็นความคาดหวังส่วนบุคคลที่คาดหวังต่อบุคคลอื่นว่าสามารถไว้วางใจหรือเชื่อถือได้

Altman & Taylor (1973) เห็นว่าความมั่นใจเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อที่มีต่อองค์กรว่า องค์กรนั้นเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ เชื่อสัตย์ หรือมีคุณธรรมสูง จะประกอบด้วย การบริการที่มีคุณภาพ มีความซื่อสัตย์ มีความยุติธรรม มีความรับผิดชอบ ให้ความช่วยเหลือ

Kitchen, Joanne, Tau Li and Graham (1999) เห็นว่า ความเชื่อมั่นเป็นความรู้สึกมั่นใจและเชื่อใจว่าอีกฝ่ายจะทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อบรรลุประสิทธิผลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งฝ่าย

อาจพอสรุปได้ว่าความเชื่อมั่นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ซึ่งเป็นผลที่ได้รับมาจากประสบการณ์ที่ได้รับไม่ว่าจะเป็นจากบุคคลหรือองค์กร ในด้านต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ความสามารถในการบริหารจัดการ ความรับผิดชอบต่อสังคม อันอาจกล่าวได้ว่าเป็นความคาดหวังในทางบวกที่มีต่อบุคคลหรือองค์กร

ความสำคัญของความเชื่อมั่น

ความเชื่อมั่นหรืออาจเรียกว่าความเชื่อถือไว้วางใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการทำงาน โดยเฉพาะความเชื่อถือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือประชาชนต่อการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ เนื่องจากหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือประชาชนขาดความเชื่อมั่นในหน่วยงานภาครัฐแล้ว หน่วยงานภาครัฐนี้ ก็จะไม่มีความสำคัญและขาดการสนับสนุน นอกจากนี้จะส่งผลกระทบต่อการทำงานร่วมมือ การประสานงาน การร่วมปฏิบัติงาน ดังนั้น การสร้างความเชื่อมั่นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนไว้วางใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญ อันจะส่งผลต่อการทำงานของหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างมาก องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development : OECD) ให้ความสำคัญกับความเชื่อมั่นไว้วางใจที่มีต่อรัฐบาล โดยรายงานในหนังสือ Trust in Government (2000, p28-37) เห็นว่าโครงสร้างพื้นฐานทางจริยธรรม (Ethics Infrastructure) เป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความน่าเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล

นอกจากนั้นการมีจริยธรรมของหน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปสู่การปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลได้เป็นอย่างดี ระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือประชาชนที่มีต่อรัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐ อาจแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ และระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน รวมถึงลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานภาครัฐนั้น ๆ ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐ รัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐนั้น จะต้องปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยมีพื้นฐานการทำงานอยู่บนหลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

ที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลหรือการปกครองที่เป็นธรรมนั้น เป็นการแสวงหารูปแบบการบริหารจัดการที่ดีที่สุดที่จะสามารถเกิดขึ้นในสังคม เพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างสงบสุข สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีอันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้มีมานานับพันปีตั้งแต่มนุษย์รวมกันอยู่ในลักษณะของสังคม นับตั้งแต่สมัยนักปราชญ์ยุคกรีก ไม่ว่าจะเป็นเพลโต (Plato) หรือ อริสโตเติล (Aristotle) ลูกศิษย์ของเพลโต รวมถึงนักคิด นักเขียนอีกหลายคนทั้งในยุคกรีก ยุคฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม (Renaissance) ได้เสนอรูปแบบการเมืองการปกครองที่ดี จนกระทั่งยุคใหม่ที่เป็นยุคแห่งการใช้เหตุและผล ได้ส่งเสริมและสนับสนุนหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่รัฐมีอำนาจอธิปไตยสูงสุด โดยมีระบบราชการเป็นกลไกในการบริหารประเทศ แต่เนื่องจากระบบราชการมีขนาดใหญ่มีโครงสร้างเป็นลำดับขั้นที่สลับซับซ้อน มีขั้นตอนและกระบวนการ ทำให้ระบบการบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน ในสังคมตะวันตกตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง โดยพยายามวางกรอบกติกาหรือแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มีความเป็นธรรม โปร่งใส สุจริต ตรวจสอบได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์การและประเทศชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งเรียกรอบหรือกติกา ดังกล่าวเรียกว่า ธรรมาภิบาล (Good Governance) นักวิชาการเห็นพ้องต้องกันว่าควรมีการปฏิรูปหรือปรับปรุงการบริหารราชการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล นอกจากนี้หน่วยงานระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) หรือธนาคารโลก (World Bank) ได้มีบทบาทสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governace) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงทศวรรษ 1980 (สถาบันพระปกเกล้า , 2545 , หน้า 6) ธนาคารโลก ได้ใช้แนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้ในการกำหนดนโยบายการให้กู้กับประเทศในซีกโลกใต้ตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1980 เพื่อแก้ปัญหาเรื่องความไร้ประสิทธิภาพและการคอร์รัปชันของรัฐบาลในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศในแถบลาตินอเมริกาและแอฟริกา แนวคิดธรรมาภิบาลเริ่มนำมาใช้ในรายงานของธนาคารโลก เมื่อปี ค.ศ.1989 ในรายงานเรื่อง “Sub-Sahara Africa from Crisis to Sustainable Growth” ซึ่งเป็นรายงานยุคแรกที่มีการกล่าวถึงความสำคัญของการมีธรรมาภิบาลและการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ ต่อมาเมื่อมีผลการศึกษาของกองทุนการเงินระหว่างประเทศในการให้ประเทศต่าง ๆ กู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ มีข้อสรุปสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินคือ การที่ประเทศเหล่านั้นต้องมีธรรมาภิบาลและการดำเนินนโยบายสาธารณะที่ไ้ ดัดกลองไว้อย่างเคร่งครัด ปัจจัยทั้งสองสามารถพัฒนาไปสู่เสถียรภาพได้รวดเร็วและเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (อรพินทร์ สพโชคชัย , 2541, หน้า 4) ส่วนของธนาคารพัฒนาเอเชีย ซึ่งเป็นสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ได้กล่าวถึง นิยามและองค์ประกอบของธรรมาภิบาลว่า หมายถึง

กระบวนการ การจัดการและกระบวนการเพื่อพัฒนาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ประกอบด้วยหลักการ ตรวจสอบได้ (Accountability) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักความคงเส้นคงวาของกฎระเบียบ (Predictability) หลักความโปร่งใส (Transparency) (Asian Development Bank, 1995, p.3-11) แนวคิดหลักด้านธรรมาภิบาลของธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้ถูกนำมาใช้ในหลายประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประเทศ อินโดนีเซีย สาธารณรัฐเกาหลี รวมถึงประเทศไทยที่ได้เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี ค.ศ.1997 (พ.ศ.2540)

ในปี ค.ศ.1996 กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ได้มีมติที่จะเผยแพร่หลักการธรรมาภิบาล ด้วยวิธีการให้คำแนะนำและใช้หลักการนี้เป็นเงื่อนไขในการให้ความช่วยเหลือต่อประเทศที่ต้องการกู้ยืมเงิน ผ่านการแสดงหนังสือเจตจำนง เงื่อนไขที่ปรากฏผูกพันมากับบทบาทในการให้ความช่วยเหลือ ทางด้านเทคนิคเกี่ยวกับหลักการธรรมาภิบาลของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยซึ่งได้รับผล จากปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี ค.ศ.1997 จำเป็นต้องยอมรับเงื่อนไขเพื่อกู้ยืมเงินมาแก้ไขปัญหาวิกฤต ทางเศรษฐกิจ ในปี ค .ศ.2000 ได้มีการประชุมระดับสูงของคณะกรรมการเพื่อ ช่วยเหลือการพัฒนา (Development Assistant Committee : DAC) ซึ่งเป็นคณะทำงานขององค์การเพื่อความร่วมมือทาง เศรษฐกิจและการพัฒนา (The Organization Economic Cooperation and Development : OECD) ได้ระบุถึงหลักการธรรมาภิบาล ตามคำนิยามของธนาคารโลกและสรุปว่าหลักการนี้ นอกจาก หมายถึงการดำเนินการในกิจกรรมของรัฐบาลและรัฐสภาแล้ว ยังครอบคลุมถึงภาคประชาสังคมรวมทั้ง ภาคประชาชน และยังได้ขยายธรรมาภิบาลสู่มิติด้านความคงเส้นคงวาของกฎหมาย (Predictability) ซึ่งเป็นมิติย่อยในประเด็นย่อยของหลักนิติธรรม (Rule of Law) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ บรรษัทภิบาลและระบบการเงินระหว่างประเทศที่เข้มแข็งและมีเสถียรภาพ (สุจิตรา บุญยรัตนพันธ์ , 2549, หน้า 7) นอกจากนี้แล้ว องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ เช่น โครงการพัฒนาของสหประชาชาติ (UNDP) ได้กำหนดลักษณะที่สำคัญของการสร้างสถาบันที่มีความเป็นธรรมาภิบาล โดยอาศัย ความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาสังคม ได้แก่ (1) การเลือกตั้งที่ บริสุทธิ์ยุติธรรม (2) ประสิทธิภาพของตัวบทกฎหมาย (3) การจัดการในภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความ โปร่งใส ตรวจสอบได้และมีจรรยาบรรณ (4) การกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการมีสถาบันใน ภูมิภาคที่เข้มแข็ง (5) การเคารพในสิทธิมนุษยชน (6) สิทธิในการเผยแพร่ข่าวสาร (7) การมีองค์การภาค ประชาสังคมที่เข้มแข็ง ส่วนในเรื่องของนโยบายสาธารณะจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ให้ประชาชนเข้า ไปมีส่วนร่วมในการวางกรอบและประเมินนโยบายของรัฐ โดยสร้างความเสมอภาคในการเข้ามีส่วนร่วมใน สังคม (อภิสิทธิ์ หนูนุกถ์ดี, 2552, หน้า 18)

เห็นได้ว่ากองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารโลก รวมถึงธนาคารพัฒนาเอเชียเป็นองค์การ หลักและสำคัญที่ได้นำธรรมาภิบาลมาใช้กับประเทศสมาชิกผ่านความช่วยเหลือทางการเงิน โดยกำหนด เป็นเงื่อนไขสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการทำงานของรัฐบาล ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการขจัดปัญหา

การทุจริตคอร์รัปชันโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารจัดการของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ก่อให้เกิดการพัฒนาทางการบริหารหรือการปกครองประเทศให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

ความหมายของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Good Governance ซึ่งองค์การพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programmer : UNDP) ได้อธิบายความหมายของธรรมาภิบาลว่า เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทางการเมือง การบริหารราชการ เพื่อบริหารจัดการกิจการของ ประเทศ โดยได้กำหนดคุณลักษณะของธรรมาภิบาลว่าประกอบด้วย 9 ประการ (UNDP, 1997, p.5) ดังนี้

1.การมีส่วนร่วม (Participation) ชายและหญิงมีสิทธิในการตัดสินใจผ่านสถาบันอันชอบธรรม การมีส่วนร่วมที่เปิดกว้างอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพ

2.นิติธรรม (Rule of Law) กรอบกฎหมายต้องเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ

3.ความโปร่งใส (Transparency) มีความเสรีด้านข้อมูลข่าวสาร สามารถเข้าถึงสถาบัน ข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง

4.การตอบสนอง (Responsiveness) สามารถดูแล ตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

5.มุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus orientation) ประสานผลประโยชน์ของทุกฝ่ายเพื่อหาข้อยุติร่วมกัน

6.ความเสมอภาคเที่ยงธรรม (Equity) ทุกคนมีโอกาสที่จะรักษา พัฒนาสถานะชีวิตความเป็นอยู่ของตน

7.ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and efficiency) กระบวนการและสถาบัน ต้องให้ผลตรงตามความต้องการ โดยใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์สูงสุด

8.ความรับผิดชอบ (Accountability) ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องรับผิดชอบต่อสาธารณชนทั่วไป และผู้มีส่วนได้เสียในสถาบันของตน

9.มีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ (Strategic vision) ผู้บริหารต้องมีมุมมองที่เปิดกว้างเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองและการพัฒนามนุษย์

คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific : UNESCAP) ได้ให้นิยามคำว่า ธรรมาภิบาล ว่ามีองค์ประกอบ 8 ประการ (What is good governance, UNESCAP) ได้แก่ การมีส่วนร่วม (Participatory) นิติธรรม (Follows the rule of law) ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effective and Efficient) ความเสมอภาค ความเที่ยงธรรมและไม่ละเลยบุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดออกไปจากสังคม (Equitable and Inclusive) การตอบสนอง (Responsive) ความโปร่งใส (Transparent) ภาระรับผิดชอบ (Accountable) และการมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)

สำหรับคำแปลของคำว่า Good Governance ในสังคมไทย ปรากฏครั้งแรกในจดหมายเหตุ
 ผนึกของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถึงรัฐบาลที่ต้องการให้นำหลัก Good Governance
 มาใช้จัดการกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ โดยการให้ประชาชนสามารถควบคุม ตรวจสอบ ถ่วงดุลการ
 ดำเนินงานของภาครัฐได้ ในจดหมายเหตุฉบับดังกล่าวใช้คำว่า ธรรมรัฐ แทนคำว่า Governance (ฉันทนา
 บรรพศิริโชติ , 2541 , หน้า 160) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้เรียก Good
 Governance ว่า ธรรมรัฐ หมายถึงกระบวนการ ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคเอกชนและ
 ประชาชน ในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และ
 ตรวจสอบได้ โดยมีกลไกของรัฐที่มีความแข็งแกร่ง มีการบริหารที่เป็นธรรม โดยจะมีองค์ประกอบ 3
 ประการ ได้แก่ ความโปร่งใส (Transparency) การตรวจสอบได้ (Accountability) และความมี
 ประสิทธิภาพ (Efficiency) (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2549, หน้า 30-33) เช่นเดียวกับธีรยุทธ บุญมี (2541,
 หน้า 61-70) เรียกร้องให้รัฐบาลสร้างธรรมรัฐแห่งชาติ หรือ Governance โดยให้คำจำกัดความคำว่า
 ธรรมรัฐ หมายถึง การบริหารจัดการปกครองประเทศที่เน้นการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของ
 ประชาชน ได้มีนักวิชาการอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าคำว่า ธรรมรัฐ อาจสร้างความสับสน ที่อาจสื่อความหมาย
 ในลักษณะที่มองว่ารัฐเท่านั้นที่มีหน้าที่บริหารจัดการบ้านเมือง จึงมีความพยายามแปลความหมายให้กว้าง
 เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในภาคเอกชน หรือประชาชน เช่น มีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายของ
 Good Governance ว่าหมายถึง การกำกับดูแลที่ดี เช่น วรภัทร โตธนะเกษม (2542, หน้า 11) อธิบาย
 ว่า การกำกับดูแลที่ดี หมายถึง การใช้สิทธิ์ของความเป็นเจ้าของที่จะปกป้องดูแลผลประโยชน์ของตนเอง
 โดยผ่านกลไกที่เกี่ยวข้องในการบริหาร การกำกับดูแลที่ดีมีความจำเป็นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน
 ต่อมาภายหลังวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ.2540

สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศไทย (2541, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของ ธรรมภิบาล ว่า
 หมายถึง กฎเกณฑ์การปกครอง บำรุง รักษาสังคมและบ้านเมืองที่ดี อันหมายถึงการจัดการบริหารสังคมที่
 ดีในทุก ๆ ด้านและทุกระดับ รวมถึงการจัดระบบองค์กรและกลไกของคณะรัฐมนตรี ส่วนราชการ
 องค์กรของรัฐและรัฐบาลที่มีใช้ส่วนราชการ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรที่ไม่ใช่
 รัฐบาล (Private Sector) องค์กรของเอกชน ชมรมและสมาคมเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ นิติบุคคลภาคเอกชน
 และภาคประชาสังคม (Civil Society) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการท่านอื่นที่ให้ความหมายของธรรมภิ
 บาล เช่น

บวรศักดิ์ อวรรณโณ (2542, หน้า 18) กล่าวว่า ธรรมภิบาล มีความหมายรวมถึง ระบบ
 โครงสร้าง และกระบวนการต่าง ๆ ที่วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมของ
 ประเทศ เพื่อที่ภาคต่าง ๆ ของสังคมจะพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติสุข

ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2543, หน้า 11) เห็นว่า ธรรมภิบาล หมายถึงกรอบในการบริหารจัดการ
 ขององค์กรต่าง ๆ

ปรีดียาทร เทวกุล, หม่อมราชวงศ์. (2545, หน้า 9) อธิบายธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรม + อภิบาล

อภิบาล ได้แก่ ปกครอง บำรุงรักษา (บริหาร) คือ การบริหารอย่างเป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ต่อผู้ถือหุ้น มีหน้าที่ต้องบริหารอย่างมีกำไร มีผลตอบแทนต่อเขาอย่างดีพอ
2. ต่อองค์กร ต้องเป็นธรรมต่อองค์กร บริหารให้องค์กรอยู่ได้ เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง
3. ต่อพนักงาน ต้องเป็นธรรมต่อพนักงาน
4. ต่อลูกค้า ต่อสังคม
5. ต่อประเทศชาติ

สุจิต บุญบงการ (2547, หน้า 1) ให้คำนิยามธรรมาภิบาลว่าหมายถึง การบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความโปร่งใส สามารถถูกตรวจสอบได้และมีความรับผิดชอบ (Accountable) ซื่อสัตย์ ยึดหลักนิติธรรม (Rule of Law) เท่าเทียมกัน (Equitable) และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

อาจสรุปได้ว่า Good Governance ในความหมายของสังคมไทยนั้น หมายถึง ธรรมาภิบาล ธรรมรัฐ การดูแลที่ดี หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กล่าวคือ เป็นเครื่องมือหรือวิธีการบริหารจัดการโดยทุกภาคส่วนได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันรับผิดชอบต่อแก้ไขปัญหา อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มั่นคง มีความสงบสันติอย่างยั่งยืนต่อไป หลักการดังกล่าวจำเป็นต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความถูกต้อง ดีงาม มั่นคง และเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับความหมายของคำว่า Good Governance ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยใช้คำว่า ธรรมาภิบาล เนื่องจากคำดังกล่าวมีการใช้กันอย่างแพร่หลายในองค์การภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นส่วนในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นต้น

ในส่วนของการบริหารบ้านเมืองตามหลักธรรมาภิบาล ได้ถูกกำหนดไว้ใน หมวด 5 แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งสามารถพัฒนาขยายผลต่อไปได้ โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารจัดการประเทศ ดังจะเห็นได้จากการนำหลักธรรมาภิบาลไปสู่การปฏิบัติในภาครัฐ โดยได้กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 ข้อ 4 หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี กำหนดไว้ว่า

1. การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมไปถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทา ป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึง

ความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญและกระแสโลกยุคปัจจุบัน

2.ในการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีควรจัดหรือส่งเสริมให้สังคมไทยอยู่บนพื้นฐานของหลักสำคัญอย่างน้อย 6 ประการ ดังนี้

(1) หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัย และเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมและสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

(2) หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

(3) หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ง่าย เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

(4) หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็นการ ใต้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ

(5) หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

(6) หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกและรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ต่อมาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 3/1 บัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรา 3/1 การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลด

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรานี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการส่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้”

หลังจากมีการปฏิรูประบบราชการใน พ .ศ.2545 แล้ว เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 3/1 ดังกล่าว รัฐบาลในขณะนี้ได้ตราพระราชกฤษฎีกาว่า ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ .ศ.2546 ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของทุกส่วนราชการ โดยได้กำหนดว่า การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

ในการประชุมทางวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 5 เมื่อปี พ.ศ.2547 นักวิชาการได้กล่าวถึงหลักธรรมาภิบาล สอดคล้องกับ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้าง ระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ .ศ.2542 โดยสรุปรายละเอียดว่า หลักธรรมาภิบาล หมายถึง (เชาวนะ ไตรมาศ, 2547, หน้า 1-17)

1. หลักนิติธรรม จะต้องมีกฎที่จำเป็นสำหรับการรองรับ โดยไม่ เป็นการสร้างกฎเกณฑ์เพื่อทำลายกฎเกณฑ์อื่น ๆ และต้องเป็นกฎเกณฑ์ที่สามารถ รมีผลบังคับใช้ ผลการใช้กฎมีความถูกต้อง โดยไม่ตอบสนองเป้าหมายของผู้ออกกฎและใช้กฎนั้นเสียเอง

2. หลักคุณธรรม หมายถึง การกำหนดกรอบบรรยาบรรณอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยไม่ คาดหวังให้เกิดจากจิตสำนึกของควมมีคุณธรรมที่เป็นนามธรรมเท่านั้น ต้องมีมาตรการกำกับควบคุมใ ห้ ยึดถือหลักคุณธรรมได้อย่างชัดเจน ไม่ยึดถือบรรทัดฐานและข้อห้ามตามความเชื่อทางศีลธรรม ต้องมี หลักเกณฑ์โดยออกเป็นมาตรฐานที่สามารถพิสูจน์การกระทำความผิดและการลงโทษ โดยไม่อาศัย มาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ทางความรู้สึกเป็นเครื่องตัดสินใจและลงโทษเท่านั้น

3. หลักความโปร่ง ใส ต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การ การจัดการขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ โปร่งใส โดยอาศัยการออกแบบโครงสร้างและการจัดการกิจหน้าที่ขององค์การแบบเปิดทั้งองค์การ มีการ จัดระบบงานและให้ข้อมูลข่าวสารอย่างเปิดเผยต่อสาธารณะ รวมทั้งต้องมีกระบวนการทำงานและ กระบวนการตัดสินใจอย่างเปิดเผยโดยอาศัยการออกแบบกระบวนการทำงานและตัดสินใจอย่างเปิดเผย โดยอาศัยการออกแบบกระบวนการทำงานและการตัดสินใจอย่างชัดเจนในทุกขั้นตอนการทำงาน

4. การมีส่วนร่วม ต้องให้ทุกคนสามารถเข้าถึง รับรู้ข้อมูลข่าวสาร นโยบาย แผนงาน งบประมาณ โดยเข้าร่วมในมิติของข้อมูลสำคัญ ต้องเข้าถึงการปฏิบัติงาน การตัดสินใจให้เกิดในระดับของ การปฏิบัติงาน การเข้าร่วมในการดูแลปกป้องผลประโยชน์โดยมีส่วนร่วมในการกำกับ ควบคุมผลกระทบ มาตรฐาน เป้าหมาย

5. หลักความรับผิดชอบ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานที่ชัดเจน วางกรอบความ รับผิดชอบให้มีขอบ เขตและข้อผูกพันที่แน่นอน มีมาตรการกำกับ ควบคุมที่แน่นอน รักษากรอบกติกาที่ กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต้องมีการติดตามประเมินผลที่ต่อเนื่อง มีความน่าเชื่อถือ โดยรักษา มาตรฐานไว้ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

6. หลักความคุ้มค่า หรือหลักการของประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเพิ่มความสามารถใน การทำงาน ใช้หลักการเพิ่มความสามารถที่ต้องมีส่วนที่มากกว่าการเพิ่มต้นทุนทั้งต้นทุนที่เป็นมูลค่า และเป็นคุณค่า มีการวัด การสร้างความสามารถและศักยภาพของการทำงานเพิ่มผลผลิตตามต้นทุน การ ควบคุมความเสี่ยงและลดการสูญเสียในการทำงาน

ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา (2549, หน้า 4-9) กล่าวว่าหลักการธรรมาภิบาล ประกอบด้วย หลักการพื้นฐานที่สำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1. ภาวะความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (Accountability) หมายถึง ความรับผิดชอบต่อการถูก ตรวจสอบโดยการใช้อำนาจรัฐ ไม่ว่าจะป็นองค์กรหรือบุคคลที่มาจา กการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง ต้อง

สามารถตอบคำถามเรื่องผลประโยชน์และการตัดสินใจหรือการกระทำใด ๆ ว่ามีเหตุผลอย่างไร เพราะเหตุใดต่อสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้การกำกับดูแลการเงิน คนงาน หรือการกำหนดนโยบาย การออกกฎหมาย การสั่งการใด ๆ ต้องพร้อมที่จะชี้แจงต่อสาธารณชน

2. หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การที่สาธารณชนมีโอกาสรับรู้นโยบายหรือการกระทำต่าง ๆ ของรัฐ และมีความมั่นใจในความมุ่งมั่นและตั้งใจของรัฐว่ามีความโปร่งใส ทั้งนี้ ความโปร่งใสจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นที่รับทราบโดยทั่วไปอย่างมากที่สุด

3. วิธีจัดการปกครองบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจ โดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากฝ่ายต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ อย่างเต็มที่

4. หลักคุณธรรม (Morality) หมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริต (Honesty) ความจริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ปราศจากคอร์รัปชันและการกระทำความผิดวินัย

5. หลักความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความตระหนักในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น และใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง

6. ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในการบริหารรัฐกิจต้องสามารถจัดและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบให้หมดไปจากการดำเนินงานของรัฐ ทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสถาบัน

7. หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การบังคับใช้เป็นไปตามกฎหมายโดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของสมาชิก มีความชัดเจน เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและต้องมีกลไกการบังคับใช้กฎหมายให้บรรลุผลตามเป้าหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่มาของแนวคิดและความหมายของธรรมาภิบาล อาจกล่าวสรุปได้ว่า สภาพการณ์ทางการเมืองและสังคมที่ขาดความโปร่งใสทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคประชาสังคม การขาดคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการบริหารบ้านเมือง ส่งผลให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน มีการใช้อำนาจในทางมิชอบ การ ปฏิบัติงานของภาครัฐขาดประสิทธิผลและไม่มีประสิทธิผล รวมถึงภาคประชาชนไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถตรวจสอบ ถ่วงดุล จึงจำเป็นต้องนำหลักการของธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหารกิจการบ้านเมือง โดยการสร้างหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของภาคการเมือง ภาคราชการรวมถึงภาคเอกชนและประชาชน หลักธรรมาภิบาลนี้ สามารถนำมาสร้างเป็นตัวชี้วัดเพื่อวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้พิจารณาเลือกหลักธรรมาภิบาลมาเป็นตัวชี้วัดความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . โดยใช้หลักธรรมาภิบาลตามแนวทางใน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 ประกอบด้วย (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ และ (6) หลักความคุ้มค่า ทั้งนี้ เนื่องจากหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการสากลของ UNDP UNESCAP IMF รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการอีกส่วนหนึ่งด้วย

ที่มาและหลักการของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ที่มาของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ก่อนปี ค.ศ.1970 ประเทศสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาอาชญากรรม การหลบเลี่ยงภาษี โดยอาชญากรได้ใช้สถาบันการเงินเพื่อทำการฟอกเงิน ประเทศสหรัฐอเมริกาได้แก้ปัญหการฟอกเงินโดยสภา Congress ได้ผ่านกฎหมายว่าด้วยความลับขอ ธนาคาร (Bank Secrecy Act, 1970) ในปี ค.ศ.1970 กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้มีการเก็บบันทึกและรายงานทางการเงินและการทำธุรกรรมกับต่างประเทศ การจัดทำรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (Codified Bank Secrecy Act (BSA) Regulations) กฎหมายดังกล่าวถือว่าเป็นกฎหมายป้องกันการฟอกเงินฉบับแรกของโลก ในปี ค.ศ.1986 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมายว่าด้วยการควบคุมและปราบปรามการฟอกเงิน (Money Laundering Control Act, Title 18 U.S Code, Section 1956) แต่ปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงรวมถึงยาเสพติด เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นในปี ค.ศ.1988 องค์การสหประชาชาติจึงประกาศใช้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1988 หรือเรียกว่า “อนุสัญญากรุงเวียนนา” (Vienna Convention 1988) ในอนุสัญญาดังกล่าวประกอบด้วยมาตรการและเงื่อนไขด้านการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เช่น มาตรการด้านการยึดทรัพย์หรือริบทรัพย์สิน (Confiscation) การส่งผู้ร้ายข้ามแดน (Extradition) การช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน (Mutual Legal Assistance) และมาตรการด้านอื่น ๆ (United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, 1988) ประเทศที่เป็นภาคีอนุสัญญาจะต้องมีกฎหมายภายในรองรับมาตรการ หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ตามอนุสัญญากรุงเวียนนาดังกล่าว ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมาย ระเบียบหรือมาตรการต่าง ๆ รองรับอนุสัญญาดังกล่าว ในปีเดียวกันคณะกรรมการจากผู้แทนธนาคารกลางและเจ้าหน้าที่ด้านการเงินของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม G-10 ได้มีคำประกาศ Prevention of Criminal Use of the Banking System for the Purpose of Money-Laundering (December 1988) ซึ่งได้กำหนดมาตรการด้านการป้องกันการฟอกเงินของธนาคาร

นอกจากนี้ยังมีข้อกำหนดหรือข้อเสนอ 40 ประการ (40 Recommendations) ของ คณะทำงานเฉพาะกิจเกี่ยวกับการดำเนินการทางการเงิน (Financial Action Task Force) หรือ FATF ของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ G-7 ข้อเสนอ 40 ประการ สอดคล้องกับอนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ.1988 ข้อเสนอ 40 ประการได้ผ่านการรับรองในปี ค.ศ.1990 ในปีเดียวกันได้มีอนุสัญญาของกลุ่ม ประชาคมยุโรปว่าด้วยการฟอกเงิน คั่น ยึดและริบทรัพย์สินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรม (Council of Europe : Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime) หรือเรียกว่า “Strasbourg Convention” ตามอนุสัญญานี้ประเทศสมาชิกต้องกำหนดให้ ความร่วมมือในการสืบสวน สอบสวน คั่น ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรม รวมถึงกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานทางการเงิน ต่อมาได้มีองค์กร หน่วยงานอีกหลายหน่วยที่ ได้กำหนดมาตรการ นโยบาย ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เช่น Organization of The American States/Inter-American Drug Abuse Control Commission (OAS/CICAD) , Caribbean Financial Action Task Force (CFATF), Egmont Group, Asia-Pacific Group on Money Laundering (APG) เป็นต้น เห็นได้ว่าประเทศต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับการ แก้ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินอย่างต่อเนื่อง โดยพยายามแสวงหามาตรการ โน โบาย หรือเครื่องมือเพื่อต่อต้านการฟอกเงิน โดยกำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดทางอาญา นอกจากนี้ สถาบันการเงิน ธนาคารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดนโยบายหรือแนวทาง ด้านการป้องกันการฟอกเงิน สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาหรือลำดับเหตุการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สามารถดูได้จาก Significant Events in the Anti Money Laundering and Combating the Financial of Terrorism (AML/CFT) Field (<http://www.amlcf.com/timeline.htm> (online))

ประเทศไทยเห็นถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงประสงค์จะเข้าเป็นภาคี อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1988 จึงเริ่มผลักดันให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยในปี พ.ศ. 2537 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิสมาช้ าง ๆ ได้ร่วมกัน ร่วมกันยกร่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน ในปี พ.ศ. 2540 นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้แถลง นโยบายของ คณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2540 โดยมีนโยบายเร่งรัดการป้องกันและแก้ไขปัญหยาเสพติดและสารเสพติดด้วยการใช้ มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางการศึกษา การกีฬาและดนตรี การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษาและสถาบันทางศาสนาเพื่อให้ มีบทบาทในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและสารเสพติด พร้อมทั้งจะเร่งรัดปราบปรามผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดและสารเสพติด ทั้งผู้เสพ ผู้ ค้าและผู้ผลิต โดยเน้นการดำเนินการกับนายทุนและผู้มีอิทธิพลที่อยู่ เบื้องหลัง นอกจากนี้จะขยายการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและเร่งรัดผลักดัน

กฎหมายป้องกันการฟอกเงินอันเนื่องมาจากยาเสพติด (คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี , 2540, หน้า 38-39) ต่อมาเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2542 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.... และได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 29 ก เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2542 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา

หลักการสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

1. การฟอกเงิน

ได้มีการให้ความหมายของคำว่า ฟอกเงิน (Money Laundering) ไว้หลากหลายว่าการฟอกเงิน หมายถึง

(1) การเปลี่ยนแปลงเงินที่ได้มาโดยไม่ถูกกฎหมาย หรือไม่สุจริตให้กลายเป็นเงินที่ได้มาโดยสุจริต หรือพิสูจน์ว่าไม่ได้ทุจริต กล่าวโดยทั่วไปก็คือ กระบวนการที่ทำให้เงินสกปรกกลายเป็นเงินสะอาด หรือกลายเป็นเงินที่อ้างอิงได้ว่าได้มาอย่างไร โดยทั่วไปการฟอกเงินจึงให้ความหมายถึงการนำเงินสกปรกจากกิจกรรมที่ถือว่าเป็นอาชญากรรมร้ายแรงต่าง ๆ มาทำให้เป็นเงินสะอาด (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2547, หน้า 32-34)

(2) การกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มาแหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำผิดให้ดูเสมือนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, 2551, หน้า 125)

(3) การฟอกเงินนี้มีได้จำกัดแต่เฉพาะการกระทำแก่เงินซึ่งได้มาจากการกระทำผิดเท่านั้น แต่ยักรวมถึงการดำเนินการใด ๆ แก่ทรัพย์สินต่าง ๆ อันได้มาจากการกระทำผิดด้วยเช่นกัน ดังนั้น โดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึงคำว่า ฟอกเงิน ย่อมเป็นที่เข้าใจว่ามีใช้เฉพาะการฟอกเงินเท่านั้น แต่รวมไปถึงการฟอกทรัพย์สินด้วย โดยมักเรียกรวม ๆ ว่า ฟอกเงิน จึงอาจกล่าวได้ว่าการฟอกเงินหมายถึงการกระทำใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้เงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ซึ่งได้มาจากการกระทำผิดต่าง ๆ เปลี่ยนสภาพเป็นเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ซึ่งบุคคลทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2542, หน้า 4)

(4) การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดมูลฐานแปรสภาพเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยเสมือนหนึ่งถูกต้องตามกฎหมาย (อรรถนพ ลิขิตจิตถะ , 2542, หน้า 1)

(5) วิธีการที่องค์กรอาชญากรรมใช้ในการแปรสภาพเงินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายให้ดูเหมือนว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อปกปิดแหล่งที่มาของเงินที่มีชอบนั้น และลวงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าได้เงินนั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มพ่อค้ายาเสพติด ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจสูงมากในเรื่องของเงินตอบแทนหรือผลกำไร ทำให้ผู้กระทำความผิดเล็งผลเลิศว่าคุ้มต่อการ

เสี่ยง การฟอกเงินสามารถทำได้หลายรูปแบบ วิธีที่ง่ายที่สุด คือ การเปิดบัญชีเงินฝากส่วนบุคคลโดยใช้ชื่อต่าง ๆ กัน แล้วฝากเงินสดเข้าบัญชีนั้น และจ่ายเช็คให้กับบุคคลอื่นซึ่งอาจเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝาก หรือโอนต่อไปยังธนาคารอื่น ทำให้ยากในการตรวจสอบร่องรอย นอกจากนี้การฟอกเงินอาจทำได้โดยการนำเงินไปลงทุนซื้อสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาสูง เช่น ที่ดิน เครื่องเพชร รถยนต์ รูปภาพที่มีชื่อเสียง หรือจดทะเบียนก่อตั้งบริษัทซึ่งไม่ได้ดำเนินการทางธุรกิจอย่างแท้จริง (สำนักงาน ป.ป.ส., 2542, หน้า 59-60)

จากความหมายการฟอกเงินที่หลากหลาย อาจสรุปได้ว่าการฟอกเงิน หมายถึงการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดดูเหมือนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาถูกต้องตามกฎหมาย

2. ความผิดมูลฐาน

ความผิดมูลฐานหมายถึงความผิดทางอาญาบางประเภทที่มีลักษณะซับซ้อน มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ได้รับค่าตอบแทนสูง รวมถึงมีลักษณะของการกระทำผิดในรูปแบบ ขององค์กรอาชญากรรม ความผิดมูลฐานตาม พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีจำนวนทั้งสิ้น 11 ความผิดมูลฐานได้แก่

- (1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- (2) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้า หญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี
- (3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกั๊ยเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- (4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อท รัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้ องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นั้น

(5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(6) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญา หรือริบเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอำนาจอัยยี่ หรือช่องโหว่ตามประมวลกฎหมายอาญา

(7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(9) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความ ผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป

(10) ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 มาตรา 53

(11) ความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ .ศ. 2551 มาตรา 14

3. มาตรการทางอาญา

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้กำหนดความผิดทางอาญฐานฟอกเงิน ซึ่งตามมาตรา 5 ได้กำหนดความผิดฐานฟอกเงินไว้ว่า ผู้ใด

(1) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่า ก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน

(2) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

สำหรับบทกำหนดโทษกำหนดไว้ในมาตรา 60 ว่า ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงินต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4. มาตรการทางแพ่งหรือมาตรการเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการ โอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ .ศ. 2542 มาตรา 48 วรรคหนึ่ง) และหากเป็นในกรณีที่น่าสงสัยหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา

49 พรรคหนึ่ง กำหนดให้เลขาธิการ ปปง . ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว การขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถือว่าเป็นมาตรการทางแพ่ง เพราะมาตรการดังกล่าวไม่ผูกติดหรือเกี่ยวกับโทษทางอาญาแต่อย่างใด

มาตรการทางแพ่งดังกล่าวเป็นวิธีการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตัดวงจรอาชญากรรม ไม่ให้ผู้ประกอบอาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดมูลฐานนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดนั้นมากระทำในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงินเพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก

5. มาตรการเกี่ยวกับการทำธุรกรรม

เนื่องจากผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินใช้ช่องว่างของธุรกิจที่ไม่มีการจดบันทึกหรือเอกสารหลักฐานทางการเงิน ทำให้การฟอกเงินเป็นไปอย่างสะดวก ส่วนการสืบสวนสอบสวน ตรวจสอบ และดำเนินคดีจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก กฎหมายนี้จึงกำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ ที่อาชญากรมักฟอกเงินมักใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินสกปรกต้องมีหน้าที่ ในการรายงานการทำธุรกรรม และดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในประการอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้อาชญากรนำเงินสกปรก เข้าไปฟอกในระบบเศรษฐกิจทั่วไปได้โดยสะดวก ได้แก่

(1) สถาบันการเงิน ซึ่งได้แก่ธนาคาร บริษัทและธุรกิจเงินทุน และเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทประกันชีวิต และประกันวินาศภัย และสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม โดยให้รายงานการทำธุรกรรม 3 ประเภท คือ

- (ก) ธุรกรรมเกี่ยวกับเงินสดตั้งแต่ 2 ล้านบาท ขึ้นไป
- (ข) ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินมีมูลค่าตั้งแต่ 5 ล้านบาท ขึ้นไป
- (ค) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

สถาบันการเงินต้องยึดหลักการรู้จักลูกค้าของตน (Know Your Customer) และมีหน้าที่ตรวจตราธุรกรรมและช่วยป้องกันการฟอกเงินโดย

- (ก) ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม
- (ข) ต้องจัดให้ลูกค้าจดบันทึกการทำธุรกรรม
- (ค) จะอ้างหลักการคุ้มครองความลับของลูกค้ามิได้
- (ง) ต้องเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนแล ะบันทึกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

ธุรกรรมไว้เป็นเวลา 5 ปี

(จ) ให้ความร่วมมือแก่ สำนักงาน ปปง . ในการเข้าถึงข้อมูลของลูกค้ากรณีมีเหตุอันควรสงสัย

(2) สำนักงานที่ดิน มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมเมื่อมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณี และที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป

(ข) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมมีมูลค่าตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม

(ค) เมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(3) ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552)

(3.1) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา 13

(3.2) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(3.3) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซีรอนด์

(3.4) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(3.5) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(3.6) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(3.7) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(3.8) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(3.9) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

1. อำนาจหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” เป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น
- (2) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด 2 และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น
- (3) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น
- (4) เก็บ รวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษา ประมวลผล และวิเคราะห์รายงาน และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม
- (5) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว
- (7) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

2. โครงสร้างองค์กร

ตาม พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ .ศ. 2545 มาตรา 46 กำหนดให้ สำนักงาน ปปง. เป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง แต่มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (เลขาธิการ ปปง.) เป็นผู้ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานและบังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน ปปง. มีรองเลขาธิการ ปปง.เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ .ศ. 2550 กำหนดให้สำนักงาน ปปง. มีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยการเสนอแนะนโยบายและมาตรการ วิเคราะห์ ตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำ ธุรกรรมทางการเงิน ทางธุรกิจ และทรัพย์สิน สืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ยึดอายัดและบริหารจัดการทรัพย์สิน

ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยให้แบ่งส่วนราชการสำนักงาน ปง . ออกเป็น 2 กลุ่มงาน 7 สำนัก กอง ¹ ดังนี้

(1) กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการ ปง . เพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาการบริหารของส่วนราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ คุ่มค่า โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เสนอแนะให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าส่วนราชการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงาน

(ข) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ ราช- การในสำนักงาน

(ค) ประสานการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการร่วมกับหน่วย งานกลางต่าง ๆ และหน่วยงานภายในสำนักงาน

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(2) กลุ่มตรวจสอบภายในรับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการ ปง . เพื่อทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบการดำเนินงานภายในส่วนราชการ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของสำนักงาน

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(3) กองกลาง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของสำนักงานและราชการอื่นที่มีได้แยกให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวก งานบริหารงานทั่วไป และงานเลขานุการของสำนักงาน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและงานสวัสดิศตของสำนักงาน

¹ สำนักงาน ปง.ออกระเบียบว่าด้วยการบริหารราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งส่งผลให้การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน ปง . แตกต่างจากกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2550

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงาน

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(4) กองนโยบายและมาตรการ

(ก) เสนอแนะนโยบาย กรอบทิศทาง และแผนปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน

(ข) พัฒนาและเสนอแนะมาตรการ รูปแบบ เทคนิค วิธีการ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือจากภาคประชาชน และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิชาการ การประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือและความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจากต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

(ง) วางระบบและมาตรฐานการพัฒนาบุคลากร และจัดฝึกอบรมในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(จ) ติดตาม ประเมิน และรายงานผลการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่งตั้ง

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(5) สำนักคดี

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการธุรกรรม

(ข) ดำเนินการตรวจสอบและกลั่นกรองสำนวนรายงานและคดี การสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานและทรัพย์สินเพิ่มเติม การยึดและอายัดทรัพย์สิน และการดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีแพ่งและคดีอาญากับผู้กระทำความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับคดีที่มีความเห็นแย้ง

(ง) ประสานและปฏิบัติการเพื่อการสืบสวน สอบสวน และปราบปรามการกระทำความผิดและการร่วมตรวจค้น ตรวจยึด และการยึดและอายัดทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสืบสวน สอบสวน และปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและคณะกรรมการธุรกรรมตาม (ก)

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(6) สำนักตรวจสอบและวิเคราะห์

(ก) ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล รายงานธุรกรรมและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง กับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน รวมทั้งรับและส่งเรื่องเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายอื่น

(ข) สนับสนุนการสืบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน การข่าวและข้อมูลเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ค) เก็บรวบรวม ศึกษาวิเคราะห์ และประมวลผลคดีและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและวิเคราะห์ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและคดีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ง) ประสานและปฏิบัติการเพื่อการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล รายงานธุรกรรม และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน รวมทั้งการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล รายงานธุรกรรม และทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและคณะกรรมการธุรกรรม

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(7) สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและสืบสวนทางการเงิน

(ก) วางระบบฐานข้อมูลและพัฒนาาระบบสารสนเทศ ระบบเครื่องมืออุปกรณ์ เทคนิค เครื่องมืออุปกรณ์สื่อสาร และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสนับสนุนการสืบสวน การข่าว และการบริหารงานของสำนักงาน ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งเป็นศูนย์กลางติดต่อสื่อสารของสำนักงาน และให้บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศ

(ข) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับและรวบรวมรายงานการทำธุรกรรม การประมวลผลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านระบบสารสนเทศ

(ค) สืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งสนับสนุนและร่วมมือในการสืบสวนหรือสอบสวนการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ

(ง) วิเคราะห์ ติดตาม ประมวลผล และตรวจสอบการรายงานธุรกรรมของสถาบันการเงินหรือผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(8) สำนักบริหารจัดการทรัพย์สิน

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการวางระบบบัญชีทางทรัพย์สิน การจัดเก็บและการดูแลรักษาทรัพย์สิน การส่งมอบทรัพย์สินให้กระทรวงการคลัง การส่งคืนแก่เจ้าของ และการประเมินราคาทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการวางระบบการบริหารจัดการทรัพย์สิน การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การให้เช่า การแต่งตั้งผู้จัดการ รวมทั้งการสำรวจทรัพย์สินเพื่อการบริหารจัดการทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน รวมทั้งการดำเนินคดีและการบังคับคดีแก่ผู้กระทำการละเมิดในการบริหารจัดการทรัพย์สิน

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และตามที่กระทรวงการคลังหรือศาลมีคำสั่งมอบหมาย

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการขายทอดตลาด คณะกรรมการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ และคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(9) สำนักภารกิจพิเศษ

(ก) ดำเนินการตามนโยบายและมาตรการพิเศษของรัฐ ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ข) สืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่มีลักษณะของการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือคดีซึ่งมีความยุ่งยากสลับซับซ้อน หรือเป็นคดีสำคัญ หรือเป็นคดีที่มีผู้มีอิทธิพลเป็นตัวการหรือผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนหรือพยายามกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับนักการเมือง หรือเป็นคดีที่ต้องดำเนินการระหว่างประเทศหรือส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของรัฐ เศรษฐกิจ สังคม หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีแพ่งและคดีอาญา ตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่เป็นนโยบายและมาตรการพิเศษของรัฐตาม (ก) รวมทั้งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ง) ประสานและปฏิบัติการเพื่อการสืบสวน สอบสวน และปราบปรามการกระทำความผิดและการร่วมตรวจค้น ตรวจยึด และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งสืบสวน สอบสวน และปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและคณะกรรมการธุรกรรม

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายของสำนักงาน รวมถึงการศึกษาพัฒนากฎหมาย การแก้ไขปรับปรุงและยกร่างกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ การประมวลกฎหมายการให้ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมาย งานนิติกรรมและสัญญา และงานคดีที่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานถูกฟ้องหรือถูกร้องทุกข์กล่าวโทษ รวมทั้งการดำเนินคดีทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

นโยบายในการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักงาน ป.ง. ได้ประกาศใช้ระเบียบสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการบริหารราชการที่สี่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ .ศ.2545 เพื่อรองรับ พ .ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดิน พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 3/1 บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น

ตามระเบียบดังกล่าว กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องคำนึงและนำหลักการวิธีการที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐ พ .ศ.2532 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 มาเป็นแนวทางประกอบในการปฏิบัติงานในอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

1. หลักการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามแนวทางดังนี้

1.1 ต้องถือหลักนิติธรรมเป็นหลักในการปฏิบัติงาน โดยจะต้องไม่ปฏิบัติให้ผิดไปจากเจตนารมณ์ของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มาตรการ หลักเกณฑ์ ข้อกำหนด หรือคำสั่งใดๆ ที่ออกมาใช้บังคับซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในเรื่องนั้นๆ

1.2 ต้องถือหลักคุณธรรมเป็นหลักในการปฏิบัติงาน โดยนอกจากจะต้องมีความรู้ ความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว อย่างน้อยในระดับผู้บริหารจะต้องมีพรหมวิหารสี่ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา และสังคหวัตถุสี่ คือ ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตา และอย่างน้อย

ในระดับผู้ปฏิบัติจะต้องมีอิทธิบาทสี่ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา หรือหลักธรรมของศาสนาที่ตนเองนับถือ

1.3 ต้องถือหลักความโปร่งใสเป็นหลักในการปฏิบัติงาน โดยจะต้องสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานร่วมกันในทุกๆระดับทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เมื่อมีปัญหาความสงสัยใดเกิดขึ้นสามารถแสดงหลักฐานให้ทุกระดับได้รับรู้ได้โดยปราศจากความสงสัยรวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1.4 ต้องถือหลักความมีส่วนร่วมเป็นหลักในการปฏิบัติงานโดยจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในทุกๆ ด้านได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1.5 ต้องถือหลักความรับผิดชอบเป็นหลักในการปฏิบัติงานโดยจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนด้วยการปฏิบัติหน้าที่ให้ปรากฏความสำเร็จสูงสุดนำมาซึ่งความสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นโยบายแห่งรัฐ และนโยบายขององค์กร และพร้อมรับความผิดหรือความชอบที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างมีศักดิ์ศรี

1.6 ต้องถือหลักความคุ้มค่าเป็นหลักในการปฏิบัติงานโดยจะต้องคำนึงถึงการนำทรัพยากรและงบประมาณมาใช้ในการดำเนินงานในหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างคุ้มค่า และไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น

2. หลักการปฏิบัติของหน่วยงาน มีดังนี้

2.1 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการตามพันธกิจที่หน่วยงานมีอยู่ตามกฎหมายหรือนโยบายของรัฐโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติที่จะได้รับเป็นสำคัญ ทั้งจะต้องมีวิสัยทัศน์ก้าวไกลสอดรับกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

2.2 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดผลดีต่อรัฐและประเทศชาติเป็นสำคัญ

2.3 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2.4 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการด้วยความคุ้มค่าและความประหยัดในการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐเป็นสำคัญ

2.5 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้แล้วเสร็จโดยเร็วและใช้ระยะเวลาอันสั้น

2.6 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ เท่าที่จำเป็นและไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ ยวข้อง และไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งหากขั้นตอนใดไม่จำเป็นซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐให้ดำเนินการยกเลิกหรือเสนอขอยกเลิก

2.7 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการในลักษณะการกระจายอำนาจความรับผิดชอบทั้งในด้านการบริหาร การตัดสินใจ และการปฏิบัติ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง และไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2.8 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการให้ความสำคัญที่เป็นการเพิ่มบทบาทในด้านการให้บริการแก่ประชาชนจนเป็นที่พอใจ และประทับใจ

2.9 การปฏิบัติงานของหน่วยงานต้องดำเนินการให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและนโยบายของรัฐที่ตั้งไว้และสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในปี พ.ศ.2555 เลขาธิการ ปปง . ได้ประกาศนโยบายในการบริหารราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง .) สรุปได้ว่า ในการบริหารราชการได้ยึดหลักธรรมาภิบาลตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม นโยบายของสำนักงาน ปปง . มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ (พ.ต.อ.สีหนาท ประยูรรัตน์, 2555)

ประการแรก เพื่อนำสำนักงาน ปปง. ไปสู่การเป็นองค์กรหลักในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญอันจะทำให้อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานลดลง

ประการที่สอง เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกาต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล

ประการที่สาม เพื่อนำสำนักงาน ปปง . ก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ โดยการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เพื่อให้การปฏิบัติราชการของสำนักงาน ปปง . บรรลุถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น จึงกำหนดนโยบายการบริหารราชการ โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ นโยบายเร่งด่วน เป็นนโยบายที่จะต้องดำเนินการในปีงบประมาณ พ .ศ.2555- 2556 และนโยบายทั่วไป ซึ่งเป็นนโยบายที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ .ศ.2555-2558 ทั้งนี้ เพื่อรองรับการที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ ในปี พ.ศ.2558 ดังต่อไปนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ.2555-2556

1.1 กำหนดให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การทุจริตคอร์รัปชันเป็นวาระสำคัญ โดยจะยึดหลักนิติธรรมในการบังคับใช้กฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญาอย่างเคร่งครัด กับบุคคลหรือนิติบุคคลที่กระทำความผิด

1.2 ร่วมแก้ไขปัญหาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย โดยบูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วน เพื่อสืบสวนหรือวิเคราะห์ธุรกรรมทางการเงินอันนำไปสู่การดำเนินคดีทั้งทางอาญาและทางแพ่งกับผู้กระทำความผิดมูลฐานเกี่ยวกับการก่อการร้าย

1.3 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financial of Terrorism – AML/CFT) ดังนี้

1.3.1 แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และยกร่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.3.2 เร่งรัดกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า โดยการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม

1.3.3 ปรับปรุงโครงสร้าง อัตรากำลังของสำนักงาน ปง . เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยการเพิ่มหน่วยงานและอัตรากำลังในด้านการกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม และหน่วยงานในด้านการวิเคราะห์ธุรกรรมทางการเงิน โดยเฉพาะในเรื่องข่าวกรองทางการเงิน อันจะนำไปสู่การเชื่อมโยงเส้นทางการเงินของบุคคล นิติบุคคลที่กระทำผิด รวมถึงการรับหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร เบาะแสจากหน่วยงานราชการ ภาคเอกชนและประชาชนทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องและสามารถบูรณาการกับหน่วยข่าวกรองทางการเงิน (Financial Intelligence Unit) ของต่างประเทศได้

1.4 ผลักดันให้มีค่าตอบแทนหรือเงินพิเศษแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปง. ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักสากล สอดคล้องกับภารกิจและลักษณะงานของสำนักงาน ปง . รวมถึงเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ปง.

2. นโยบายทั่วไปเป็นนโยบายที่เริ่มการดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ.2555-2558

ในการบริหารราชการของสำนักงาน ปง . จะยึดหลักพื้นฐานของการสร้างธรรมาภิบาล 6 ประการ ซึ่งประกอบด้วยหลักนิติธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ หลักความคุ้มค่า และหลักคุณธรรม ซึ่งจะทำให้สำนักงาน ปง . เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคงเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ ข้าราชการ พนักงานราชการทุกคนมีความมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติงานในสำนักงาน ปง . ได้ในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการแสดงความมุ่งมั่นต่อกา บริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล จึงมีนโยบายตามหลักการกำกับดูแลองค์กรที่ดี จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

2.1 นโยบายด้านรัฐ สังคม

2.1.1 บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยยึดหลักนิติธรรมในการบังคับใช้กฎหมายทั้งทางแพ่งและอาญา อันจะนำไปสู่ การสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาสำนักงาน ปง. ของประชาชน

2.1.2 ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนุวัติการตามพันธกรณี อนุสัญญา พิธีสารระหว่างประเทศ มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลธุรกรรมทางการเงินทั้งใน และต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มต่อต้านการฟอกเงินในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (APG) กลุ่ม Egmont คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (FATF) กองทุน การเงินระหว่างประเทศ (IMF) ธนาคารโลก (World Bank) ตามแนวทางหรือมาตรฐานสากลของ FATF

2.1.4 กำกับ ดูแลสถาบันการเงิน ผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำ ธุรกรรมในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การ ก่อการร้ายให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

2.1.5 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการร่วมนกันระหว่างสำนักงาน ปง . หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงประชาชน โดยเฉพาะการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของ เครือข่ายภาคประชาชนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2.1.6 ประชาสัมพันธ์เชิงรุกผ่านช่องทางและสื่อต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อใ้ ้ ความรู้ แสวงหาความร่วมมือจากประชาชน รวมถึงป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำผิด

2.2 นโยบายด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย

2.2.1 รับฟังความคิดเห็นของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะต้องนำ ข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น มาใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุง การทำงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.2.2 ให้ความสำคัญต่อการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารอย่างครบถ้วน ถูกต้อง โดยกำหนดแนวทางการให้บริการและกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลาที่ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้บริการแก่ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย

2.2.3 มีช่องทางให้ประชาชนสามารถแจ้งข้อมูล ข่าวสาร เบาะแส ที่ หลากหลายเช่น โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล เว็บไซต์ ระบบตอบรับอัตโนมัติ (IVR) โดยพัฒนาศูนย์รับข้อมูล ให้สามารถให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชนได้ตลอด 24 ชั่วโมง

2.3 นโยบายด้านองค์กร

2.3.1 สร้างวัฒนธรรมองค์กร ให้บุคลากรมีความรักองค์กร มีความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ตรงต่อเวลา มีความสุภาพเรียบร้อยสมกับการเป็นข้าราชการที่ดี สามารถ บูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภายในสำนักงาน ปง . และกับหน่วยงานอื่น โดยในการปฏิบัติ งานนั้น จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของประเทศ เพื่อความสงบสุขมาสู่ประชาชน อันจะนำมาซึ่งความสงบ เรียบร้อยของบ้านเมือง

2.3.2 ส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรในสำนักงาน ปปง . อันจะนำไปสู่ การแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์โดยจัดให้มีศูนย์การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพื่อรวบรวมความรู้และ วิทยาการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2.3.3 เร่งรัดให้มีการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ ด้วชีวิตและการใช้ จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าให้เป็ นไปตามแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติการ ประจำปีที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้ ให้มีการติดตามและประเมินผลการ ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการนำเสนอปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงาน อันจะนำไปสู่แนว ทางการแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้จ่ายงบประมาณ

2.3.4 งานการเงิน งานพัสดุ งานควบคุมภายในจะต้องดำเนินการให้เป็นไป ตามระเบียบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ งานด้านวิชาการเน้นด้านการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน

2.3.5 ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ โดยจัดห าท้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่ตรงกับความต้องการ โดยจัดให้มีระบบ ฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศแบบครบวงจรเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงาน ปปง . ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 นโยบายด้านผู้ปฏิบัติงาน

2.4.1 ส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้แก่บุคลากรสำนักงาน ปปง . ตาม ความรู้ ความสามารถอย่างเป็นธรรมและชัดเจน โดยมีการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) ที่ชัดเจน อันเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างขวัญ กำลังใจและธำรงรักษาบุคลากรไว้ในองค์กร บุคลากรสามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ่ง สายงานได้ตามความเหมาะสม ตรงตามความต้องการ ความรู้ ความสามารถของบุคลากร

2.4.2 พัฒนาคูณภาพชีวิตของบุคลากรสำนักงาน ปปง . ให้มีความสุขใน การทำงาน โดยการเพิ่มค่าตอบแทน เงินรางวัล สวัสดิการให้แก่บุคลากรของสำนักงาน ปปง . การยกย่อง ชมเชยให้รางวัลแก่บุคลากรที่ปฏิบัติ งานอย่างทุ่มเท และการปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ให้ ทันสมัยและสะดวกต่อการปฏิบัติ รวมถึงการส่งเสริมสภาพแวดล้อมในที่ทำงานให้มีสุขอนามัยที่ดี

2.4.3 พัฒนาบุคลากร โดยการส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตร มาตรฐานทั้งในและต่างประเทศ โดยสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างบุคลากรของสำนักงาน ปปง. กับบุคลากรของหน่วยข่าวกรองทางการเงินของประเทศต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (2548) ศึกษาความเชื่อมั่นของผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป รวมถึงหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องต่องานของกระทรวงยุติธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548 พบว่า กลุ่มผู้รับบริการมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของกระทรวงยุติธรรม ด้านความเสมอภาคและไม่เลือกปฏิบัติ ด้านความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ และด้านความโปร่งใส ตรวจสอบได้ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนในกลุ่มประชาชนทั่วไปและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของกระทรวงยุติธรรมด้านความเสมอภาคและไม่เลือกปฏิบัติ ด้านความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการและด้านความโปร่งใสตรวจสอบได้อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2554) ศึกษา การวัดระดับความเชื่อมั่นด้านธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริหารกองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554 ใน 10 ประเด็น ได้แก่ การยึดหลักประสิทธิผล การยึดหลักประสิทธิภาพ การยึดหลักการมีส่วนร่วม การยึดหลักความโปร่งใส การยึดหลักตอบสนอง การยึดหลักภาระรี บผิดชอบ การยึดหลักนิติธรรม การยึดหลักกระจายอำนาจ การยึดหลักความเสมอภาค และการยึดหลักการมุ่งเน้นฉันทามติ ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นด้านธรรมาภิบาลของผู้อำนวยการกองเจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการบริหารกองการเจ้าหน้าที่ มีค่าความเชื่อมั่นมาก และด้านที่มีความเชื่อมั่นมากที่สุดได้แก่ การยึดหลักประสิทธิผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงานปปง. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอันเกิดจากการวิเคราะห์ภารกิจหลักตามกฎหมาย และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จึงกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบประเด็นปัญหาการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. วิธีการศึกษา
2. ประชากร
3. กลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. เกณฑ์การแปลผล

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดส่งแบบสอบถามให้สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานปปง. ทั้งนี้ เพื่อทราบ ถึงความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ กลุ่มตัวอย่าง ที่มีผลต่อความ เชื่อมั่นในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงานปปง.

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สถาบันการเงิน มาตรา 3 ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประกอบด้วย

- (1) ธนาคารพาณิชย์และธนาคารที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ จำนวน 37 แห่ง
- (2) บริษัทเงินทุน จำนวน 3 แห่ง
- (3) บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ จำนวน 3 แห่ง
- (4) บริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 40 แห่ง
- (5) บริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน จำนวน 25 แห่ง
- (6) บริษัทประกันชีวิต จำนวน 25 แห่ง
- (7) บริษัทประกันวินาศภัย จำนวน 66 แห่ง
- (8) สหกรณ์ที่มีทุนเรือนหุ้น ตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป จำนวน 2,258 แห่ง
- (9) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง

สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ จำนวน - แห่ง

(10) นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (ไม่รวมสาขา) จำนวน 1,062 แห่ง

(11) บริษัทบริหารสินทรัพย์ จำนวน 22 แห่ง

(12) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า จำนวน 7 แห่ง

(13) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า จำนวน 8 แห่ง

(14) สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ จำนวน 733 แห่ง

รวมสถาบันการเงิน จำนวนทั้งสิ้น 4,289 แห่ง

2. ผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ตามมาตรา 16 ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประกอบด้วย

(1) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษา ในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา 13 จำนวน 32 แห่ง

(2) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ จำนวน 1,281 แห่ง

- (3) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์ จำนวน 2,498 แห่ง
- (4) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 34,606 แห่ง
- (5) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า จำนวน 2,511 แห่ง
- (6) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับกา รประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล ภายใต้การกำกับ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน จำนวน 25 แห่ง
- (7) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศ กระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบัน การเงิน จำนวน 6 แห่ง
- (8) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศ กระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน จำนวน 11 แห่ง
- (9) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 46 แห่ง
- รวมผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม จำนวน 41,046 แห่ง
3. หน่วยงานภาครัฐหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายพอกเงิน ได้แก่ส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน ได้แก่ (กลุ่มพัฒนา ระบบบริหาร, 2554, หน้า 46-49)
- (1) ศาลแพ่ง
 - (2) ศาลอาญา
 - (3) กรมสอบสวนคดีพิเศษ
 - (4) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 - (5) กรมราชทัณฑ์
 - (6) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
 - (7) สำนักงานอัยการสูงสุด
 - (8) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
 - (9) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 - (10) กรมบัญชีกลาง
 - (11) กรมศุลกากร

- (12) กรมสรรพากร
- (13) กระทรวงการต่างประเทศ
- (14) สำนักงานทะเบียนราษฎร
- (15) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (16) กรมที่ดิน
- (17) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (18) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (19) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (20) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (21) กรมการขนส่งทางบก
- (22) การพัฒนาธุรกิจการค้า
- (23) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
- (24) กระทรวงกลาโหม
- (25) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (26) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (27) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (28) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- (29) กรมส่งเสริมสหกรณ์
- (30) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

รวมหน่วยงานภาครัฐหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 แห่ง
 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 45,335 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถาบันการเงินทุกประเภท หน่วยงานภาครัฐที่เกิดจากการวิเคราะห์ภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปง . และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทุกกลุ่ม เนื่องจากจำนวนประชากรมีค่าแน่นอน จึงใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamene โดยสมมติค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.5 และที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1967, p.398)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้
 N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มที่จะยอมรับได้

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 5 % ซึ่งจะใช้ค่า 0.05 แทนค่าในสูตรดังกล่าวข้างต้น

$$n = \frac{45,335}{1 + 45,335(0.05)^2}$$

$$= 396.50 \text{ ราย}$$

เพื่อป้องกันความผิดพลาดในขั้นตอนการเก็บข้อมูลของสถาบันการเงิน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จึงได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,100 ชุด

ผู้ศึกษาวิจัยพบว่ากลุ่มประชากรสถาบันการเงิน มีจำนวน 14 กลุ่ม กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีจำนวน 9 กลุ่ม และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 30 แห่ง ในการแจกแบบสอบถามผู้ศึกษาวิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้ทุกกลุ่ม โดยทุกหน่วยงานในแต่ละกลุ่ม ได้จัดส่งให้หน่วยงานละ 1 ชุด อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เป็นธนาคารพาณิชย์ซึ่งอยู่ในกลุ่มสถาบันการเงิน และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีจำนวนไม่มาก จึงได้ส่งแบบสอบถามให้หน่วยงานในกลุ่มหน่วยละ 2-3 ชุด

อนึ่ง มีหน่วยงานในบางกลุ่มของกลุ่มสถาบันการเงิน เช่น สหกรณ์ที่มีทุนเรือนหุ้นตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป มีจำนวน 2,258 แห่ง หรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีจำนวนถึง 34,606 แห่ง ซึ่งเป็นลักษณะที่มีจำนวนประชากรแตกต่างกันอย่างมาก ผู้ศึกษาวิจัยจึงพิจารณาจัดส่งแบบสอบถามในจำนวนที่เหมาะสม เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร ซึ่งการจัดส่งแบบสอบถามดังกล่าวไม่กระทบต่อการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชายและหญิง

ข้อที่ 2 อายุ โดยกำหนดช่วงอายุ 4 ช่วง ดังนี้

(1) 18 – 24 ปี (วัยก่อนทำงาน)

(2) 25 – 39 ปี (วัยทำงาน)

(3) 40 – 59 ปี (วัยกลางคน)

(4) 60 ปีขึ้นไป (วัยสูงอายุ)

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา ประกอบด้วย

(1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

(2) ปริญญาตรี

(3) สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 4 หน่วยงานที่สังกัด ประกอบด้วย

(1) หน่วยงานภาครัฐ / ส่วนราชการ

(2) สถาบันการเงิน

(3) กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม

(4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อที่ 5 ตำแหน่ง / ระดับงาน ประกอบด้วย

(1) ระดับบริหาร (หัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้อำนวยการระดับส่วน แผน ฝ่าย ขึ้นไป)

(2) ระดับปฏิบัติ

(3) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. แบ่งออกเป็น 4 ข้อประกอบด้วย

(1) สำนักงาน ปปง. เป็นองค์กรอิสระ (ข้อ 6)

(2) สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา (ข้อ 7)

(3) สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่รับรายงานการทำธุรกรรมจากสถาบันการเงิน

(ข้อ 8)

(4) สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่ยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน

(ข้อ 9)

ส่วนที่ 3 ความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. ประกอบด้วยหัวข้อย่อย 2 ส่วน

ส่วนแรก ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมาย จำนวน ๓ ข้อ (ข้อ 10-13)

ส่วนที่สอง ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล จำนวน 12 ข้อ ดังนี้

ด้านนิติธรรม จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 14-15)

ด้านคุณธรรม จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 16-17)

ด้านความโปร่งใส จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 18-19)

ด้านการมีส่วนร่วม จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 20-21)

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 22-23)

ด้านความคุ้มค่า จำนวน 2 ข้อ (ข้อ 24-25)

ข้อมูลในส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. จำนวน 4 ข้อ ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยจากคำตอบที่ถูกต้อง กล่าวคือ หากตอบถูกจะได้คะแนน 1 หากตอบผิดจะได้คะแนน 0

ข้อมูลในส่วนที่ 3 ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Rating Scale) 10 ระดับ ประกอบด้วยระดับความเชื่อมั่นจากน้อยที่สุดไปมากที่สุด ดังนี้

1. ระดับความเชื่อมั่น	10 %
2. ระดับความเชื่อมั่น	20 %
3. ระดับความเชื่อมั่น	30 %
4. ระดับความเชื่อมั่น	40 %
5. ระดับความเชื่อมั่น	50 %
6. ระดับความเชื่อมั่น	60 %
7. ระดับความเชื่อมั่น	70 %
8. ระดับความเชื่อมั่น	80 %
9. ระดับความเชื่อมั่น	90 %
10. ระดับความเชื่อมั่น	100 %

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาวิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการจัดทำคำถามได้อาศัยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ความเชื่อ มั่นที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . ในส่วนของความเชื่อมั่นในการปฏิบัติในภารกิจตามกฎหมาย และความเชื่อมั่นในด้านธรรมาภิบาล ทั้งนี้ เพื่อสามารถตอบวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา เพื่อให้ข้อคำถามทุกข้อเกิดความถูกต้อง ครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหา สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิรวมจำนวน 2 ท่าน ได้ตรวจสอบแบบสอบถาม ดังนี้

1.1 อาจารย์ ดร.บุษยา วงษ์ขวลิติกุล

อาจารย์ที่ปรึกษา

1.2 พ.ต.อ.ดร.สีหนาท ประยูรรัตน์

ผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index : IOC) ซึ่งประกอบด้วยค่าคะแนน 3 ระดับ คือ

1 = สอดคล้อง

0 = ไม่แน่ใจ

- 1 = ไม่สอดคล้อง

ผลการประเมินแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ตั้งแต่ข้อ 6-25 ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นตรงกันว่าทุกข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังนั้น ดัชนี IOC จึงมีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งหมายความว่า แบบสอบถามมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในระดับสูงมาก ดังนั้น จึงสามารถใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. การทดสอบความเที่ยงหรือความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ผู้ศึกษาวิจัยได้ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้วิธีการทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability Test) และได้วัดสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient - α) ซึ่งเป็นการประมาณค่าความเที่ยงของเครื่องมือ โดยการวัดความสอดคล้องภายใน ซึ่งแบบสอบถามเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) สูตรที่ใช้คำนวณ (สุวิมล ติरणานนท์, 2553, หน้า 156)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_c^2} \right]$$

n = จำนวนข้อในเครื่องมือ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ

s_c^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของคำถาม โดยจะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อถือได้มาก ในการศึกษาวิจัย ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามนั้นมีความเชื่อมั่นเป็นที่น่าพอใจและสามารถใช้เป็นแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยได้

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ มาทดสอบกับ สถาบันการเงิน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่ รายงานการทำธุรกรรม และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยวิธีการทดสอบแบบวิเคราะห์ หัรยข้อ เพื่อทดสอบหาความสอดคล้องภายใน โดยหาค่าความเที่ยงรวมโดยได้ค่าอัลฟา (alpha) .963 ดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแยกตามจำนวนข้อคำถาม

คุณภาพของเครื่องมือ	ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Cronbach' s Alpha Coefficient)
1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ (จำนวน 4 ข้อคำถาม)	.769
2.ด้านความเชื่อมั่นในภารกิจหลัก (จำนวน 4 ข้อคำถาม)	.913
3.ด้านความเชื่อมั่นในหลักธรรมาภิบาล (จำนวน 12 ข้อคำถาม)	.975
ทั้งฉบับ (จำนวน 20 ข้อคำถาม)	.963

จากตารางที่ 1 ผลการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม พบว่าค่าความเที่ยงด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . มีค่าอัลฟาเท่ากับ .963 ด้านความเชื่อมั่นในภารกิจหลัก มีค่าอัลฟาเท่ากับ .913 ด้านความเชื่อมั่นในหลักธรรมาภิบาล มีค่าอัลฟาเท่ากับ .975 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .963 ซึ่งตามทฤษฎีถือว่ามีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง (เกียรติสุตา ศรีสุข ,2552, หน้า 144) จึงสามารถยอมรับแบบสอบถามและใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,100 ชุด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ผู้ศึกษาวิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 1,100 ชุด ให้แก่ สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ในช่วงเดือน สิงหาคม-กันยายน พ.ศ.2555

1.2 ผู้ศึกษาวิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติได้จำนวน 410 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 37.27 ของแบบสอบถามที่

ได้แจกทั้งหมด แบบสอบถามถูกส่งกลับเนื่องจาก ไม่มีผู้รับ ที่อยู่ไม่ถูกต้อง จำนวน 122 ชุด และไม่ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 568 ชุด

อย่างไรก็ตามจำนวนแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ลงรหัสข้อมูลแบบสอบถามในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์

1.4 วิเคราะห์และสรุปข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา งานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องและสืบค้นจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อใช้ข้อมูลประกอบการศึกษาวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ซึ่งเป็นเทคนิคทางสถิติ (สุวิมล ติรกานันท์ , 2553 หน้า 193-203) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด และตำแหน่ง/ระดับงาน

สำหรับการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ รวมถึงความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . ทั้งในด้านภารกิจหลักตามกฎหมาย และในด้านธรรมาภิบาล ได้วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

1.1 การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต เนื่องจากใช้กับข้อมูลมาตรอันตรภาค สูตรที่ใช้

$$\begin{aligned}\bar{x} &= \frac{\sum x}{N} \\ \bar{x} &= \text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} \\ \sum x &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}\end{aligned}$$

1.2 การวัดการกระจาย ได้แก่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นค่าที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลแต่ละตัวที่เบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ย สูตรที่ใช้คำนวณ

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับ ความเห็น ข้อเสนอแนะ ใช้การวิเคราะห์วิเคราะห์เนื้อหา แล้วสรุปออกมาเป็นความถี่ (Frequency) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อทดสอบค่าสถิติที่แสดงความสัมพันธ์ หรือเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการสรุปอ้างอิงกลับไปยังประชากรที่ทำการศึกษา ภายใต้ระดับนัยสำคัญ (Level of Significance) ดังนี้

2.1 สมมติฐานที่ 1 สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบ

2.2 สมมติฐานที่ 2 สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปง. แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ สถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบ

2.3 สมมติฐานที่ 2 สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปง. แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบ

เกณฑ์การแปลผล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสูตรการหาอันตรภาคชั้น ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2538, หน้า 177)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ส่วนแรกเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปง.

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า สูตร} &= \frac{1.00-0.00}{5} \\ &= 0.20 \end{aligned}$$

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

0.81 – 1.00	หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด
0.61 – 0.80	หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจมาก
0.41 – 0.60	หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจปานกลาง

0.21 – 0.40 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจน้อย
 0.00 – 0.20 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจน้อยที่สุด

ส่วนที่สองเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน
 ของสำนักงาน ปปง.

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า สูตร} &= \frac{100-10}{5} \\ &= 18 \end{aligned}$$

สำหรับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

82.01 – 100.00% หมายถึง มีความเชื่อมั่นมากที่สุด
 64.01 – 82.00% หมายถึง มีความเชื่อมั่นมาก
 46.01 – 64.00% หมายถึง มีความเชื่อมั่นปานกลาง
 28.01 – 46.00% หมายถึง มีความเชื่อมั่นน้อย
 10.00 – 28.00% หมายถึง มีความเชื่อมั่นน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง ความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดเครื่องหมาย อักษรย่อสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับ แนวทางการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เครื่องหมาย อักษรย่อที่ใช้ ประกอบด้วย

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

df แทน Degree of freedom

SS แทน Sum of Square

MS แทน Mean Square

F แทน ค่าสถิติเอฟ

Sig แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง.

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง.

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง.

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมั่นที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ	
ชาย	200 (48.80)
หญิง	189 (46.10)
ไม่ระบุ	21 (5.10)
รวม	410 (100.00)
อายุ	
18 - 24 ปี	6 (1.50)
25 - 39 ปี	128 (31.20)
40 - 59 ปี	253 (61.70)
60 ปีขึ้นไป	22 (5.40)
ไม่ระบุ	1 (.20)
รวม	410 (100.00)
ระดับการศึกษา	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	26 (6.30)
ปริญญาตรี	196 (47.80)
สูงกว่าปริญญาตรี	185 (45.10)
ไม่ระบุ	3 (.70)
รวม	410 (100.00)
หน่วยงานที่สังกัด	
หน่วยงานภาครัฐ	113 (27.60)
สถาบันการเงิน	199 (48.50)
กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม	98 (23.90)
รวม	410 (100.00)

ตำแหน่ง/ระดับงาน	
ระดับบริหาร	288 (70.20)
ระดับปฏิบัติ	122 (29.80)
รวม	410 (100.00)

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 410 คน จำแนกตามลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคล ได้ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.10 และผู้ตอบแบบสอบถามไม่ระบุเพศ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีช่วงอายุระหว่าง 40-59 ปี มากที่สุดจำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 มีช่วงอายุ 25-39 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และน้อยที่สุดคือ ช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ไม่ระบุอายุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 มีระดับการสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 และผู้ตอบแบบสอบถามไม่ระบุระดับการศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70

หน่วยงานที่สังกัด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดสถาบันการเงิน ซึ่งมีจำนวน 199 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.50 สังกัดหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม จำนวน 98 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 23.90

สำหรับตำแหน่งหรือระดับงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นระดับบริหาร จำนวน 288 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70.20 ส่วนระดับปฏิบัติการ มีจำนวน 122 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.80

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม

บทบาท อำนาจหน้าที่ ของสำนักงาน ปปง.	จำนวน (ร้อยละ)							
	หน่วยงานภาครัฐ (113 คน)		สถาบันการเงิน (199 คน)		กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ (98 คน)		ภาพรวม 3 กลุ่ม (410 คน)	
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด
1. สำนักงาน ปปง . เป็นองค์กรอิสระ	26 (23.00)	87 (77.00)	45 (22.60)	154 (77.40)	26 (26.50)	72 (73.50)	97 (23.70)	313 (76.30)
2. สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา	80 (70.80)	33 (29.20)	125 (62.80)	74 (37.20)	50 (51.00)	48 (49.00)	255 (62.20)	155 (37.80)
3. สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่รับรายงานการทำธุรกรรมจากสถาบันการเงิน	98 (86.70)	15 (13.30)	191 (96.00)	8 (4.00)	94 (95.90)	4 (4.10)	383 (93.40)	27 (6.60)
4. สำนักงาน ปปง. มี หน้าที่ยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน	95 (84.10)	18 (15.90)	179 (89.90)	20 (10.10)	78 (79.60)	20 (20.40)	352 (85.90)	58 (14.10)
รวม	299 (66.15)	153 (33.85)	540 (67.84)	256 (32.16)	248 (63.27)	144 (36.73)	1,087 (67.10)	533 (32.90)

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. สรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 410 คน ตอบข้อคำถามข้อที่ 1 ถูก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 และตอบผิดจำนวน 313 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.30 สำหรับคำถามข้อที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูก จำนวน 255 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.20 ตอบผิด จำนวน 155 คนหรือ

คิดเป็นร้อยละ 37.80 ส่วนคำถามข้อที่ 3 ส่วนใหญ่ตอบถูก ซึ่งมีจำนวนมากถึง 383 คน คิดเป็นร้อยละ 93.40 ตอบผิด เพียง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 และในคำถามข้อที่ 4 ซึ่งเป็นข้อสุดท้าย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูก จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 85.90 ตอบผิด จำนวน 58 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.10

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด พบว่า

ข้อคำถามที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีสัดส่วนการตอบถูกและตอบผิดที่ใกล้เคียง กัน กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐ ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 23.00 ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 77.00 สถาบันการเงิน ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 22.60 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 77.40 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 26.50 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 73.50

ข้อคำถามที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีสัดส่วนการตอบถูกและตอบผิดที่ค่อนข้างแตกต่างกัน กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐ ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 70.80 ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 29.20 สถาบันการเงิน ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 62.80 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 37.20 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 51.00 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 49.00

ข้อคำถามที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่ รายงานธุรกรรม มีสัดส่วนการตอบถูกและตอบผิดที่ไม่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐ ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 86.70 ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 13.30 สถาบันการเงิน ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 96.00 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 4.00 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 95.90 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 4.10

ข้อคำถามที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีสัดส่วนการตอบถูกและตอบผิดที่ไม่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐ ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 84.10 ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 15.90 สถาบันการเงิน ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 89.90 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 10.10 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 79.60 ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 20.40

สำหรับในภาพรวมของคำถามข้อที่ 1-4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีสัดส่วนการตอบถูกและตอบผิดที่ใกล้เคียง กัน กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ตอบคำถามถูกคิดเป็นร้อยละ 66.15 , 67.80 และ 63.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงานปง. จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม

บทบาท อำนาจหน้าที่ของ สำนักงาน ปง.	ค่าเฉลี่ยคะแนน							
	หน่วยงานภาครัฐ (113 คน)		สถาบันการเงิน (199 คน)		กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ (98คน)		ภาพรวม 3 กลุ่ม (410 คน)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. สำนักงาน ปง . เป็นองค์กรอิสระ	0.23	0.42	0.23	0.42	0.27	0.44	0.24	0.43
2. สำนักงาน ปง . มีหน้าที่ จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา	0.71	0.46	0.63	0.48	0.51	0.50	0.62	0.49
3. สำนักงาน ปง. มีหน้าที่รับรายงานการทำ ธุรกรรมจากสถาบันการเงิน	0.87	0.34	0.96	0.20	0.96	0.20	0.93	0.25
4. สำนักงาน ปง.มีหน้าที่ยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน	0.84	0.37	0.90	0.30	0.80	0.41	0.86	0.35
รวม	0.66	0.19	0.68	0.17	0.63	0.19	0.66	0.18

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงานปง. จำแนกตามจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ข้อคำถามที่ 1 กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนเท่ากับ 0.23 , 0.23 และ 0.27 ตามลำดับ

ข้อคำถามที่ 2 กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนเท่ากับ 0.71 , 0.63 และ 0.51 ตามลำดับ

ข้อคำถามที่ 3 กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนเท่ากับ 0.87 , 0.96 และ 0.96 ตามลำดับ

ข้อคำถามที่ 4 กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนเท่ากับ 0.84 , 0.90 และ 0.80 ตามลำดับ

ในภาพรวมพบว่า ข้อคำถามที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.93 ลำดับถัดมาคือข้อคำถามที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.86 ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยในข้อคำถามที่ 1 และข้อคำถามที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำเท่ากับ 0.24 และ 0.35 ตามลำดับ สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทุกข้อคำถามและในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นไม่แตกต่างกันมากนัก

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความ เชื่อมั่นใน การปฏิบัติ ภารกิจหลักตามกฎหมายของ สำนักงาน ปปง. มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมายของ สำนักงาน ปปง.

ประเด็นความเชื่อมั่น	ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น							
	หน่วยงานภาครัฐ		สถาบันการเงิน		กลุ่มผู้ประกอบการซีอีโอ		ภาพรวม 3 กลุ่ม	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. สำนักงาน ปปง. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ปปง. และกรรมการธุรกรรม	74.87	1.76	80.10	1.53	78.77	1.54	78.34	1.61
2. สำนักงาน ปปง. รับ-แจ้งตอบรับรายงานธุรกรรมด้วยความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว	73.27	1.53	73.22	1.69	70.71	1.98	72.63	1.72
3. สำนักงาน ปปง. วิเคราะห์ข้อมูลธุรกรรมเพื่อนำไปสู่การยึดอายัดทรัพย์สินได้อย่างมีคุณภาพ	73.36	1.58	74.27	1.72	72.65	1.89	73.63	1.72
4. สำนักงาน ปปง. เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายฟอกเงิน	75.22	1.63	77.74	1.63	76.63	1.76	76.78	1.66
ภาพรวม	74.18	1.44	76.33	1.41	74.69	1.61	75.35	1.47

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง . พบว่า ในประเด็นความเชื่อมั่นรายข้อในภารกิจ หลักข้อที่ 1-4 ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีระดับความเชื่อมั่นใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มีระดับความเชื่อมั่นโดยเฉลี่ย ร้อยละ 78.34 , 72.63 73.63 และ 76.78 ตามลำดับ

ในภาพรวมหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่ม ผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมมีระดับความเชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมายโดยเฉลี่ย ร้อยละ 74.18 , 76.33 และ 74.69 ตามลำดับโดยมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อมั่นรวมร้อยละ 75.35

สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทุกข้อคำถามและในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (มากกว่า 1.0) ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแตกต่างกันค่อนข้างมาก

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่น ในการปฏิบัติ ตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง.

ประเด็นความเชื่อมั่น	ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น							
	หน่วยงานภาครัฐ		สถาบันการเงิน		กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ		ภาพรวม 3 กลุ่ม	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. หลักนิติธรรม	72.96	1.60	76.28	1.63	72.30	1.89	74.41	1.69
2. หลักคุณธรรม	74.96	1.61	77.46	1.68	74.44	1.89	76.05	1.71
3. หลักความโปร่งใส	73.10	1.66	75.18	1.71	71.68	1.96	73.77	1.76
4. หลักการมีส่วนร่วม	68.67	1.87	72.04	1.75	69.39	2.00	70.48	1.85
5. หลักความรับผิดชอบ	71.42	1.67	75.45	1.68	71.43	1.88	73.38	1.73
6. หลักความคุ้มค่า	73.01	1.69	76.63	1.72	69.95	2.10	74.04	1.83
ภาพรวม	72.35	1.55	75.51	1.56	71.53	1.80	73.69	1.62

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นต่อการ ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง . พบว่าหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ ที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความเชื่อมั่นในภาพรวม ร้อยละ 73.69

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า สถาบันการเงิน มีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง . มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.51 ลำดับถัดมาเป็นหน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่ รายงานการทำธุรกรรม มีระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 72.35 และ 71.53 ตามลำดับ

หากพิจารณาประเด็นความเชื่อมั่นรายด้าน พบว่า ด้านนิติธรรม สถาบันการเงินมีความเชื่อมั่น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.28 ลำดับถัดมาคือ หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 72.96 และกลุ่มผู้ประกอบการ อาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ร้อยละ 72.30

ด้านคุณธรรม พบว่า สถาบันการเงินมีความเชื่อมั่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.46 ลำดับถัดมา คือหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 74.96 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ร้อยละ 74.44

ด้านความโปร่งใส พบว่า สถาบันการเงินมีความเชื่อมั่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.18 ลำดับถัด มาคือ หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 73.10 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ร้อยละ 71.68

ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า สถาบันการเงินมีความเชื่อมั่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.04 ลำดับถัด มาคือ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ร้อยละ 69.39 และหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 68.67

ด้านความรับผิดชอบ พบว่า สถาบันการเงินมีความเชื่อมั่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.45 ลำดับ ถัดมาคือ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ร้อยละ 71.43 และหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 71.42

ด้านความคุ้มค่า พบว่า สถาบันการเงินมีความเชื่อมั่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.63 ลำดับถัดมา คือ หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 73.01 และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ร้อยละ 69.95

สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทุกข้อคำถามและในภาพรวมอยู่ในระดับสูง (มากกว่า 1.0) ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแตกต่างกันค่อนข้างมาก

ในส่วนของหลักความรับผิดชอบต่อประกอบด้วยประเด็นที่สำนักงาน ปปง . ตระหนักในหน้าที่และ ผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสำนัก งาน ปปง . มีมาตรการความปลอดภัยกรณีให้ความร่วมมือแจ้ง ข้อมูลข่าวสาร เบาะแส ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการในปี พ .ศ.2555 ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในหลักธรรมาภิบาลในด้านความรับผิดชอบ

ประเด็นความเชื่อมั่น	ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น							
	หน่วยงานภาครัฐ		สถาบันการเงิน		กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ		ภาพรวม 3 กลุ่ม	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. การตระหนักในหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้	72.28	1.67	76.73	1.70	73.67	1.89	74.92	1.74
2. มีมาตรการความปลอดภัยกรณีให้ความร่วมมือแจ้งข้อมูล เบาะแส	70.00	1.88	74.17	1.90	69.18	2.01	71.82	1.93
ความเชื่อมั่นในหลักความรับผิดชอบ	71.41	1.66	75.45	1.68	71.42	1.87	73.37	1.73

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในหลักความรับผิดชอบ พบว่าหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความเชื่อมั่นในภาพรวม ร้อยละ 73.37 โดยในส่วนของมาตรการความปลอดภัยให้แก่ผู้ให้ความร่วมมือ แจ้งข้อมูล เบาะแส มีระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 71.82

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.

ประเด็นความเชื่อมั่น	ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น							
	หน่วยงานภาครัฐ		สถาบันการเงิน		กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ		ภาพรวม 3 กลุ่ม	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ตามภารกิจหลัก	74.18	1.44	76.33	1.41	74.69	1.61	75.35	1.47
ตามหลักธรรมาภิบาล	72.35	1.55	75.51	1.56	71.53	1.80	73.69	1.62
ความเชื่อมั่นในภาพรวมของสำนักงาน ปปง.	73.27	1.44	75.92	1.43	73.11	1.61	74.52	1.48

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ของสำนักงาน ปปง . พบว่าหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 74.52 โดยสถาบันการเงินมีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . ในระดับมากที่สุด คือ ร้อยละ 75.92 ส่วนหน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีระดับความเชื่อมั่นใกล้เคียงกันที่ระดับร้อยละ 73.27 และ 73.11 ตามลำดับ

สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทุกข้อคำถามและในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (มากกว่า 1.0) ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแตกต่างกันค่อนข้างมาก

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมั่นที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

Source of Variance	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.138	.069	2.105	.123
ภายในกลุ่ม	407	13.308	.033		
รวม	409	13.445			

จากตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม พบว่าหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . ไม่แตกต่างกัน (Sig เท่ากับ .123)

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นในภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

Source of Variance	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	3.883	1.941	.898	.408
ภายในกลุ่ม	407	879.435	2.161		
รวม	409	883.317			

จากตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม พบว่าหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน (Sig เท่ากับ .408)

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

Source of Variance	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	13.159	6.579	2.519	.082
ภายในกลุ่ม	407	1062.884	2.612		
รวม	409	1076.043			

จากตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม พบว่าหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน (Sig เท่ากับ .082)

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

Source of Variance	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	10.158	5.079	2.156	.117
ภายในกลุ่ม	407	958.853	2.356		
รวม	409	969.011			

จากตารางที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม พบว่า หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ไม่แตกต่างกัน (Sig เท่ากับ .117)

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดโดยเรียงจากลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่ (คน)
1.ควรมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ กฎหมาย ระเบียบ ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนทราบ รวมถึงควรมีการแสดงผลงานให้ประชาชนทราบ อันเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ความโปร่งใสของสำนักงาน ปปง.	29
2.สำนักงาน ปปง. ควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน	8
3.นโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมขาดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน ส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการปฏิบัติของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	6
4.ควรมีการปรับข้อมูลในเว็บไซต์ของสำนักงาน ปปง. ให้เป็นปัจจุบัน และควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการตอบข้อซักถามผ่านเว็บไซต์	3

5.ควรมีการจัดระบบงานให้สถาบันการเงินหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าไปตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ เช่น บัญชีรายชื่อตามมติหรือประกาศของสหประชาชาติ รวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ใช้งานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว	3
6.บุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ง. ที่ให้ความรู้ความเข้าใจกับสถาบันการเงิน ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานสถาบันการเงิน โดยให้ความเห็นและข้อมูลที่ผิดพลาดซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันการเงิน	3
7.สำนักงาน ป.ป.ง. ควรปฏิบัติงานในเชิงรุก โดยเฉพาะในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งยึด आयัตร์พริยสินในสวนภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น	2

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาวิจัย ความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. และศึกษาความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . รวมถึงการรับทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . โดยได้ศึกษาและส่งแบบสอบถาม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและทดสอบความเที่ยง ให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยสถาบันการเงินทุกประเภท ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หน่วยงานภาครัฐหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอันเกิดจากการวิเคราะห์ภารกิจของสำนักงาน ปปง . และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมทุกกลุ่ม โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคืนเป็นไปตามหลักการทางสถิติ จากนั้นได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และยังวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสรุปอ้างอิงกลับไปยังประชากรที่ทำการศึกษา ภายใต้ระดับนัยสำคัญ ซึ่งได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ One Way ANOVA ในการทดสอบ สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยและอภิปรายผลรวมถึงความเห็นและข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยได้ ดังนี้

ผลการศึกษาวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากเครื่องมือทางสถิติและอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในระดับสูง โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเพื่อให้ความหมายตามเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1. สรุปผลข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนแล้วถือว่ามีสัดส่วนใกล้เคียงกันมาก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี ซึ่งมีสัดส่วนถึงสองในสามของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด สำหรับระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษา ในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทในสัดส่วนที่

เท่ากัน ในส่วนของตำแหน่ง /ระดับงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งระดับบริหาร และหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดส่วนใหญ่สังกัดสถาบันการเงิน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน

1.2 การวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปง. ใกล้เคียงกัน โดยในภาพรวมของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปง. มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.66 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การแปลผลแล้ว ถือว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปง. ในระดับมาก

1.3 การวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในการกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีระดับความเชื่อมั่นใกล้เคียงกันมาก โดยในภาพรวมมีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 75.35 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การแปลผลแล้ว ถือว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปง. ในระดับมาก

1.4 การวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีระดับความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกันมาก โดยในภาพรวมมีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 73.69 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การแปลผลแล้ว ถือว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปง. ในระดับมาก

1.5 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปง. ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อมั่นในการกิจหลักตามกฎหมายและความเชื่อมั่นตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปง. พบว่า พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีระดับความเชื่อมั่นใกล้เคียงกันมาก โดยมีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 74.52 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การแปลผลแล้ว ถือว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมมีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงินของสำนักงาน ปง. ในระดับมาก

2. สรุปผลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานที่ 1 สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปงแตกต่างกัน
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน (Sig = .123) ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

2.2 สมมติฐานที่ 2 สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นในการปฏิบัติตามภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อภารกิจหลักตามกฎหมายของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน (Sig = .408) ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2

2.3 สมมติฐานที่ 3 สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. พบว่า สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ปปง. ไม่แตกต่างกัน (Sig = .117) ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3

3. สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะ

สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมให้ความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักงาน ปปง. โดยเฉพาะในประเด็นสำนักงาน ปปง. ควรมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ กฎหมาย ระเบียบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทราบ นอกจากนี้ควรปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ ยึดหลักธรรมาภิบาล และในประเด็นนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสถาบันการเงินและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ควรมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัย แม้ว่าสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมจะมีความรู้ ความเข้าใจ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง . ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาในความรู้ ความเข้าใจในประเด็นสำนักงาน ปปง . เป็นองค์ กรอิสระ และสำนักงาน ปปง . มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา พบว่า ในประเด็นดังกล่าวสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม มีความรู้ ความเข้าใจในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมที่ต้องการให้สำนักงาน ปปง . ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทราบ

สำหรับในประเด็นความเชื่อมั่นของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตามระดับความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . กลับได้คะแนนถึงร้อยละ 74.52 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีระดับความเชื่อมั่นมาก ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากนโยบายการปฏิบัติงานของสำนักงาน ปปง . ไม่ว่าจะเป็นระเบียบสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการบริหารราชการที่ดีของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2545 ที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ .ศ. 2542 รวมถึงนโยบายของ พ .ต.อ.ดร.สีหนาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการ ปปง . ที่ได้ประกาศใช้เมื่อต้นปี พ .ศ. 2555 นโยบายดังกล่าวยึดหลักธรรมาภิบาลตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก เพื่อนำสำนักงาน ปปง. ไปสู่การเป็นองค์กรหลักในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานสำคัญอันจะทำให้อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดมูลฐานลดลง ประการที่สอง เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล และประการสุดท้ายเพื่อนำสำนักงาน ปปง . ก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ โดยการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ระเบียบการบริหารงานและแนวนโยบายดังกล่าวจึงน่าจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติงานของสำนักงาน ปปง . เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จนส่งผลให้ระดับความเชื่อมั่นของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง . อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย แม้ว่าสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมจะมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ในภาพรวมของสำนักงาน ปปง. ในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตามระดับความรู้ ความเข้าใจในประเด็นเกี่ยวกับสำนักงาน ปปง. เป็นองค์กรอิสระ และสำนักงาน ปปง. มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา ยังอยู่ในระดับน้อย- ปานกลาง ดังนั้น สำนักงาน ปปง. จึงควรกำหนดแนวทางประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ กฎหมายรวมถึงระเบียบที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน รับทราบอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

ในส่วนของระดับความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. แม้ว่าสถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมจะมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 74.52) แต่ความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้น สำนักงาน ปปง. ควรกำหนดแนวทาง วิธีการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐรวมถึงกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือ ร่วมใจในการส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อันจะทำให้การทำงานของสำนักงาน ปปง. มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

สำหรับในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป เห็นควรขยายขอบเขตการศึกษาไปถึงหน่วยงานภาครัฐ ส่วนราชการทุกส่วน ภาคเอกชน รวมถึงประชาชน ทั้งนี้ จะทำให้การศึกษาวิจัยครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น อันจะทำให้สำนักงาน ปปง. ได้รับทราบถึงระดับความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วนมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งความเห็นและข้อเสนอเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานต่อไป

บรรณานุกรม

- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัย**. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ครองช่าง.
- เขาวณะ ไตรมาศ. (2547). **การประชุมเชิงวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 5 : การเมืองการบริหารของไทยในยุคโลกาภิวัตน์** . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ . (2542). **มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน** . กรุงเทพฯ : สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2540.
- ฉันทนา บรรพศิริโชติ . (2541). **การพัฒนาและความขัดแย้ง : ทางเลือกบนเส้นทางประชาธิปไตย** . กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์มูลนิธิเด็ก.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณ . (2543). **ธรรมาภิบาลกับราชการไทย** . เอกสารประกอบการสัมมนา . นนทบุรี : สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
- ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์. (2545). **ผู้จัดการ ปีที่ 19 ฉบับที่ 220 (ม.ค.2545)**. นิตยสาร
- ธีรยุทธ บุญมี . (2541). **ธรรมรัฐแห่งชาติ ยุทธศาสตร์กู่หายนະประเทศไทย** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สายธาร.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). **การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรีดียาธร เทวกุล, หม่อมราชวงศ์. (2545). **ธรรมาภิบาลกับความสำเร็จของ SMEs**. กรุงเทพฯ : บริษัทแมย์ฟลาวเวอร์ (ประเทศไทย) จำกัด.
- ปัญญาภรณ์ ศรีกุลชา. (2553). **การรับรู้คุณภาพการบริการของสำนักงานบริการลูกค้า CAT กับความเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ ในเขตจังหวัดชลบุรี**. งานวิจัยสาขาบริการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2554). **รายงานสรุปผลการประเมินการวัดระดับความเชื่อมั่นด้านธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริหารกองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554**. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วรภัทร โทชนะเกษม.(2542). **การสร้าง Good Governance ในองค์กร**. วารสาร กสท.

- วิทย์ เทียงบุญธรรม . (2541). **พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์ที่สุด** . กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วีระพงษ์ บุญโญภาส . (2547). **กระบวนการยุติธรรมกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา . (2549). **เอกสารประกอบการศึกษาวิชากฎหมายและนโยบายสาธารณะ** . มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (อัดสำเนา).
- สถาบันพระปกเกล้า. (2545) **รายงานการวิจัยการศึกษาเพื่อพัฒนาดัชนีชี้วัดผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี**. กรุงเทพฯ
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย . (2541). **ธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : กลุ่มที่ 4**. เอกสารการสัมมนาวิชาการเรื่อง จากวิกฤตการสู่การยั่งยืน . กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สำนักงาน ป.ป.ส. (2542). **รวมบทความและสารน่ารู้เกี่ยวกับกฎหมายฟอกเงิน** . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงาน ปปง . (2551). **คู่มือวิทยากรในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน**. กรุงเทพฯ : บริษัทคอสโมคฟรึนท์แอนด์ดีไซน์ จำกัด.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม . (2548). **รายงานวิจัยความเชื่อมั่นของผู้รับบริการ ประชาชนทั่วไปและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่องานของกระทรวงยุติธรรม ปีงบประมาณ พ.ศ.2548**. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
- สีหนาท ประยูรรัตน์ ,พ.ต.อ.. (2555). **นโยบายในการบริหารราชการสำนักงาน ปปง . ประจำปี พ.ศ. 2555**.
- สุจิต บุญบงการ . (2547). **การพัฒนาการเมืองของไทย** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตรา บุญรัตพันธ์ . (2549). **ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์** . พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุวิมล ทิรกานันท์. (2553). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิสิทธิ์ หนูนักดี. (2552). **ธรรมาภิบาลในองค์การภาคประชาสังคม** . ดุษฎีนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรพินท์ สฟโชคชัย . (2541). **สังคมเสถียรภาพและกลไกประชารัฐที่ดี (good governance)**. รายงานที่ตีอาร์ไอ, 20(15).

- อรุณพ ลิขิตจิตตะ . (2542). **ถาม-ตอบ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Asian Development Bank. (1995) **Governance : Sound Development Management**. Manila Philippines. 3-11
- <http://www.amlcft.com /timeline.htm> (online)
- OECD. (2000). **Trust in Government Ethics Measures in OECD Countries**. France : OECD.
- UNDP. (1997) **Governance for Sustainable Human Development**, A UNDP Policy document.
- UNESCAP. **What is good governance**. www.unescap.org สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2555
- United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances**, 1988.
- Yamane, Taro. (1967). **Statistics: An Introductory Analysis**. 2nd ed. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก ก.

แบบฟอร์มรายงานผลการตรวจสอบเครื่องมือ

แบบฟอร์มรายงานผลการตรวจสอบเครื่องมือ

คำชี้แจง แบบฟอร์มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ความสอดคล้องที่ประเมินประกอบด้วย 3 ระดับ คือ สอดคล้อง (1) ไม่แน่ใจ (0) ไม่สอดคล้อง (-1)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเห็น

ส่วนที่ 2 บทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง.

บทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง.	ความสอดคล้อง		
	สอดคล้อง (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)
6.สำนักงาน ปปง. เป็นองค์กรอิสระ			
7.สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญา			
8.สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่รับรายงานการทำธุรกรรมจากสถาบันการเงิน			
9.สำนักงาน ปปง. มีหน้าที่ยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน			

ส่วนที่ 3 ความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.

ประเด็นความเชื่อมั่น	ความสอดคล้อง		
	สอดคล้อง (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)
ในภารกิจหลักตามกฎหมาย			
10.สำนักงาน ปปง.ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ปปง.และ กรรมการธุรกรรม			
11.สำนักงาน ปปง.จับกุมผู้กระทำความผิดด้วยความสะดวก ถูกต้องเร็ว			
12.สำนักงาน ปปง.วิเคราะห์ข้อมูลธุรกรรมเพื่อนำไปสู่การยึด อายัดทรัพย์สิน ได้อย่างมีคุณภาพ			
13.สำนักงาน ปปง.เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความ ผิดตามกฎหมายฟอกเงิน			

ประเด็นความเชื่อมั่น	ความสอดคล้อง		
	สอดคล้อง (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)
ตามหลักธรรมาภิบาล			
14.สำนักงาน ปปง.บังคับใช้กฎหมาย ระเบียบในการบริหารราชการ ด้วยความเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ			
15.สำนักงาน ปปง.ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของประชาชน			
16.สำนักงาน ปปง.ยึดมั่นในความถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพและ จรรยาบรรณ			
17.สำนักงาน ปปง.ปฏิบัติงานตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม			
18.สำนักงาน ปปง.ยึดหลักความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา			
19.สำนักงาน ปปง.มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณชน และมีการชี้แจง ได้เมื่อมีข้อสงสัย			
20.สำนักงาน ปปง.เปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมรับรู้ แจ้งข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงแสดงทัศนะแก้ไขปัญหา			
21.สำนักงาน ปปง.เปิดโอกาสให้สาธารณชนและองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมใน การปฏิบัติงาน			
22.สำนักงาน ปปง.ตระหนักในหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้			
23.สำนักงาน ปปง.มีมาตรการความปลอดภัยกรณีให้ความร่วมมือแจ้งข้อมูล ข่าวสารเบาะแส			
24.สำนักงาน ปปง.กระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาเพื่อประโยชน์ของประเทศไทย			
25.สำนักงาน ปปง.ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพภายใต้ทรัพยากรที่ได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม			

ลงชื่อ

()

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ข.
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
และแบบสอบถาม

ที่ ปง ๐๐๐๒.๑/ ๖ ๑๙๙๙๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๔๒๒ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
๑๐๓๓๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน สถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑,๑๐๐ แห่ง (เอกสารแนบ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวน ชุด
๒. ของติดแสตมป์เพื่อส่งแบบสอบถามกลับมายังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
จำนวน ๑ ของ

ด้วย สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้จัดทำโครงการ
ศึกษาวิจัยความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. ทั้งนี้
เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงคุณภาพของการปฏิบัติงานของสำนักงาน ปปง. ให้มีประสิทธิภาพและ
เกิดประสิทธิผล

เพื่อให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง สำนักงาน ปปง. จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติ
ในหน่วยงานของท่านซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงาน ปปง. พิจารณาตอบแบบสอบถาม
(ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยลำดับ ๑) พร้อมใส่ซอง (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยลำดับ ๒) ส่งมายังสำนักงาน ปปง. ภายในวันที่
๗ กันยายน ๒๕๕๕ เพื่อประมวลผลการศึกษาวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา สำนักงาน ปปง. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านด้วยดี พร้อมทั้งขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(สีนาท ประยูรรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ โทร. ๐ ๒๒๑๙ ๓๖๐๐ ต่อ ๔๐๐๐

โทรสาร ๐ ๒๒๑๙ ๓๖๒๔

ร่าง.....
พิมพ์.....
ตรวจ.....

แบบสอบถาม

ความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงินของสำนักงาน ปปง.

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย ข้อมูลที่ได้จะนำไปสู่การ
เสนอแนะ ปรับปรุง และพัฒนาแนวทางการทำงานของสำนักงาน ปปง. ให้มีประสิทธิภาพและเกิด
ประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ	☐	ชาย	☐	หญิง
2. อายุ	☐	18 – 24 ปี	☐	25 – 39 ปี
	☐	40 – 59 ปี	☐	60 ปีขึ้นไป
	☐			
3. ระดับการศึกษา	☐	ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐	ปริญญาตรี
	☐	สูงกว่าปริญญาตรี		
	☐			
4. หน่วยงานที่สังกัด	☐	หน่วยงานภาครัฐ	☐	สถาบันการเงิน
	☐	กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรม		
	☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
	☐			
5. ตำแหน่ง / ระดับงาน
ระดับส่วน แผนก ฝ่าย ขึ้นไป)	☐	ระดับบริหาร (หัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ		
	☐	ระดับปฏิบัติ		
	☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

ประเด็นความเชื่อมั่น	ระดับความเชื่อมั่น										ไม่ เชื่อมั่น
											
	มากที่สุด					น้อยที่สุด					
	10 0%	90 %	80 %	70 %	60 %	50 %	40 %	30 %	20 %	10 %	0%
รวมถึงแสดงทัศนะแก้ไขปัญหา											
21.สำนักงาน ปปง.เปิดโอกาสให้ สาธารณชนและองค์กรเอกชนมีส่วน ร่วมในการปฏิบัติงาน											
22.สำนักงาน ปปง.ตระหนักในหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้											
23.สำนักงาน ปปง.มีมาตรการความ ปลอดภัยกรณีให้ความร่วมมือแจ้งข้อมูล ข่าวสารเบาะแส											
24.สำนักงาน ปปง.กระตือรือร้นในการ แก้ไขปัญหาเพื่อประโยชน์ของ ประเทศชาติ											
25.สำนักงาน ปปง.ปฏิบัติงานอย่างมี คุณภาพภายใต้ทรัพยากรที่ได้รับ เพื่อให้ เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม											

ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค.

หนังสือตอบรับเป็นที่ปรึกษาโครงการศึกษาวิจัย

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล VONGCHAVALITKUL UNIVERSITY

๔๔ หมู่ ๔ ถนนมิตรภาพ-หนองคาย ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐ โทร. ๐-๔๔๒๐-๓๓๗๔-๔๔ โทรสาร. ๐-๔๔๒๐-๓๗๕๕
84 Moo 4 Mitraparb-Kongkai Highway, Banko, Muang, Nakhornratchasima 30000 Tel. 0-4420-3778-84 Fax. 0-4420-3785

ที่ มว. ๒๑๕๓/๒๕๕๕

นอ.

สำนักงาน ปปง.
เลขที่ ๑๕๖๖
วันที่ ๑๖ ส.ค. ๒๕๕๕
เวลา

๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง อนุญาตบุคลากรช่วยงานโครงการวิจัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

รับที่ ๒๓๙๕

อ้างถึง หนังสือที่ ปง ๐๐๐๒.๑/๑๗๕๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

วันที่ ๑๗ ส.ค. ๒๕๕๕

เวลา ๑๓.๐๐

ตามที่สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้จัดทำโครงการศึกษาสำรวจระดับความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินของสำนักงาน ปปง. และได้ขอความอนุเคราะห์มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เป็นที่ปรึกษาโครงการศึกษาวิจัยดังกล่าวนี้

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ขอแจ้งว่าไม่ขัดข้องและมอบให้ ดร.บุษยา วงษ์ชวลิตกุล เป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยช่วยงานดังกล่าว และขอได้โปรดติดต่อประสานงานโดยตรงมายัง ดร.บุษยา วงษ์ชวลิตกุล หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑-๗๑๘-๗๔๕๗ E-mail : busaya2001@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

๗๑ (๑๖๕๐๘)

(อาจารย์ปราณี วงษ์ชวลิตกุล)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

สำนักอธิการบดี

โทร. ๐-๔๔๒๐-๓๓๗๔-๔๓

โทรสาร. ๐-๔๔๒๐-๓๗๕๕

E-Mail : Vong@vu.ac.th

http://www.vu.ac.th